

1. పే. జనస్థానవియోగమునకుఁబ్రతికర్యమునండి యెడఁబాటునలవిభేదము.

దుస్సహము = హింసనానిది అటు = భార్య. అన్నదమ్ములు = పుత్ర. అన్న + తమ్ముడు, ద్వంద్వంబున క, చ, ట, త, పలకు గ, స, డ, ఏ, నలగు. స్వనేతము = కరు పరశేతము. కాస్త్రాణ్యము = కాస్త్రము తెలిసినవారు. ఆజ్ఞానము = తెలివితేలికనము చేతఁబుట్టినది. మనుత్వము = రూ. మనుత = అభిమానము. జ్ఞానము = మిక్కిలి తెలిసినవారు. అసంభవము = కఠిగఁది. స్వతభిమానము = కరుణించి పే. నుము. క్లాప్త్యులు = పాగడఁదగినవే. గర్వములు = నిండినదగినవి తరములనుండి = పురుషులతరములనుండి. తరము (నామ మైకపుడు) = కరు, పురుషులతరము, విశేషము మైపుడు = కర్మము, సమాసము (కీయ గ్రైవపుడు) = దాటుట. ముక్తిప్రరాముకములు = మోక్షమును విశేషముగానిచ్చువి, ముక్తిప్రరాముకములగు సారములు = ఆహార్య, మధుర, మాయ, కాంచీ, అనంతక. కాశి, ద్వారక. అనంతయే యుగమునపురమైయున్నది ఏటిసటిబాట్టులు = పుత్ర. ఏలు + నీరు + బాట్టులు = ఇందలి 'టి' సర్వకములు జోపఁ భక్తికములు. మందమందము యలనిలంబులు = మెల్లరికొండగాలులు. నేమేయ పుత్ర. నేతి + మేను = సమాసంబునకొత్త నేతి, మొదలగుశబ్దములకులంకృత్యన్వయలోపమునుమీదిహల్లుఁకున్దిస్వీయమునగును. సోకన్ = తాలింగా. ఎన్నడు = పుత్ర. ఏ + వాడు. ప్రదోషకాలము = రాత్రిఁబూర్వమైనకాలము, అనగా, సంజవేళ. ఆలముంబునకున్ = సుడికి. సకలభువనకర్తృకుడు = సమస్త మైవలోకములను గాపాడువాడు. విరూపాక్షుడు = కపుడు = పుత్ర. పేషికన్నలుగలవాడు (విరూపము = పేషి.) మహాకాళికాత్వరున్ = పార్వతిమగని, కపుని. చేతులార = పుత్ర. చేతులార = పుత్ర. చేతులు + ఆరన్ (ఆరన్ = నిండుగా) నింపక = మాతురు = పుంలి = కందనము. పత్నీరాజు... చిత్రకళలు = పత్నీరాజు నత్నదేశమునకురాజు. అతిండు పరాకృతియచే శాస్త్రయముగ దేశమును పాలించుచుండ నుజ్జయినంతైన ప్రకృతుండు వానించింధింబిచెఱిలోతైచెను. పత్నీరాజుయొక్కమంత్రితన సమగ్రతచేతప్రకృతిమని మాతృకులైన వాసవదత్త కబంధములలోనున్నతనప్రభువుచే పితావాద్యము నేర్పనట్లేర్పాటుచేసెను. ప్రదోక్షతనుడు తనమాతృకు బాసగ విణవాయింప నేర్పినయెడల ఎన్నివానియొద్దిలిపెట్టెదననిచెప్పెను. కాని పత్నీరాజు ప్రదోక్షతనుని వంచింది సాహసమునవాసవదత్తను తొలించి, తానుబంధమునుండితప్పించుకొని తనయింటికిఁబోయి వాసవదత్తను వివాహమాడెను. పీతులు = ఇదివిత్వోహంబునము. పల్లియ = గూ. పల్లె, ఇల్లు, కన్నయ, కన్నె; పన్నియ, పన్నె, మొ॥ నది. పరమపాద్య = గొప్పపద్యము.

2 శే సరియంపును అని=తిగునుని. పద్మగర్భాడు=కమ్మిమారి=బ్రహ్మశ్రేణుడు. శేన్నునుట శ్రు. శేఱ + నునుట. మూడుబంతులవాగ్నిసియండక్-బ్రహ్మప్రగిజీవునకు ను నునుటనువాని యాయోర్యాదియొగములనుగూర్చి మూడుపాక్షులుగ వాయ్ఱాయ్ఱాని ఛాందములునులుగుడు. దుర్భవగుననన్థ=ధరింపరానిస్థితి. అగు + అపః=అగునవస్థ-తిష్ఠత్వాకఃక్రి. వై న ఉ కారాంతపదములకు అచ్చుపరమగునపుడు నకారంబుచున్నను. వాచేసి = శేనుచేసి (వా' యనునది 'శేను' అనుదానికి పాగిపదికము) అధులు = విందునుగుడుచువారు. అభ్యాసకులు=విందుచేయువారు. మూడుపాక్షియు-పాక్షి కా లము, మన్వాన్నము. రాత్రి. వైశ్వాదేవంబు=విశ్వదేవతలనుగూర్చిచేసేడు హోమాదు లు. నీసాఅరవిందధ్వానము=నీయొక్కపదములను పద్మములనుగూర్చి ధ్యానించుట. నిదురఁ. వ-పు. నిదుర + యోవ-పుధుమిద క, చ, ట, త, పలకు గ, స, ష, ద, నిలగు అబ్రాహ్మణకర్మబున్=వేదవిహితములుకాని పనులను. భవతారకంబులు అగు=సంపారమును తరిం. జేయునది యగు. అడు సందామరలు=పాదపద్మములు. ఖలు లు=దుర్మార్గులు. కలకండంబులు=పటికపంచదార. మొక్కలులు=ముక్కలులు, మూ ధులు=నీ. వ. మొక్కలి. విశ్వమోహనంబుఅగు=లోకములనుమోహింపజేయునదియగు. నిత్యకల్పాణంబులు=ఎల్లప్పుడును శుభములు. వర్థిలు=వర్ధిపాండు. అజన్మశురుడును వి=శ్రుతిః ది మెదలు పదితిమైవాడవై. ఘనాంతస్వాభ్యాసువేత్త నువి=ఘనాంతపలు కు వేదముశిక్షిగి నవాడవై. పరిజ్ఞాతి=పూర్వముగా శిక్షింపవాడు. విశేషించి=వైది యు చుచారవింద సేవకుడను=వాదకములములను సేసేయవాడను. కాలక్షేపము= కాలముగడుపుట. దుస్తరముఖపమున్మింబు=దుఃఖముచేతవైరనుదాటరాని సందర్భము. ఉపేక్షించుట=ఓప్పకించుట. కర్తపాక్షి=నూర్మూడు-శ్రు. పనులనుకాచువాడు. పూర్వజన్మకృతము=క్రిందితిత్తుకనందు శేయబడినది. గోబ్రాహ్మణపక్షపాతులు= అవులయొక్కయు బ్రాహ్మణులయొక్కయు బ్రక్కమండువాడు. వైదికమార్గ ప్రసర్తకు లు=వేదసంబంధ మైవదారిని నడుచువారు. బ్రాహ్మణద్వేషి=విప్రులయొడబగగలవాడు. వేదబాహ్యుడు=వేదములకు వెలియొకవాడు, అవగా, వేదాచారమునకు విరుద్ధము గా నుండువాడు. అసంగతుడు=స్నేహముచేయరానివాడు. వాన్మిగుడు=పరలోక ము లేదనువాడు. నాపురముఅయ్యుక్=పాగ్నించెను. ఏకాక్షి=ఒకజేయినవాడు. అగ్నిజన్మలు=బ్రాహ్మణులు-శ్రు. మెదటబుట్టినవాడు. చిత్తతోధము=మనస్సు యొక్క కలత. నూలునుడుంగులు=వందరెల్లు. తర కారకులకు=అనువతోధముగలి గ్గించువారలకు. కట్టికుడుపక=కూడకబెట్టి యనుభవంపజేయక. పాడి=క్షీరసమృద్ధి

(పాడి = వ్యాయము) నిరి = సంపద. సంరతి = సంతానము యావత్ + శక్తి = చూపచ్చు క్తి = శక్తి ముందుంబగు. ఇదుమలన్ పడిసి = కష్టములబొందఁజేసి. శపథము = పగిల్లు.

పే. 3. పరమవైదిగఁడు = వేదముబాగుగాఁదెలిసిన బ్రాహ్మణుఁడు. ఇంద్రముఁడు = శ్రోత్రియఁడు మహర్షిము = మహర్షి, బుద్ధితత్వము. విషయంబులకన్నక = దేశముల కంటె. విషయము-నానా. తేశము, సంగతి. ముఖిక్షంబులని = కలుపులేనిదని. ముఖిక్షము-పుష్క. ములభమైన నేనగలది-విరు. దుర్భిక్షము. త్వివగరము = లక్ష్మీ దేవి పట్టణము. సార్థక నామయై = అర్థ మతోఁగూడుకొనిన పేరుకలదై. తలఁదాఁచుకొనుట = గూఢముగా నిచాపముచేయుట పట్టమెనుట-పుష్క. ఎనుట + ఎనుట-ఆ మేలితము. దైవదీపహతుఁడనుటగు = దేవునిచే గొట్టఁబడినవాఁడనగు. ఉపద్రవము పాలుగావలసిన = కష్టములకు లోనుకానలసిగట్టి భాస్కరుఁడు = మూర్ఖుఁడు-పుష్క. భాః + కరుఁడు = వెలుగునతేయ వాఁడు. తొఁటి-రూ. తొల్లిఁటి, తొల్లింటి ఇవి "తొల్లి" యను పదముయొక్క టై పగిలిక్తిరూపములు. డీలుపడి = సత్వహీనమై. తూర్పుటార్డు-పుష్క. తూర్పు + బద్ధు-కర్ష భారమునమానమందు ఉ కారాంతిపదములకు ఆచ్చుపరమగుపుడు టుగాగమంబగు. విస విస-స్వస్థమకరిణము. స్థూరమై = బలిగిందై. తాపశము-రూ. తాపనము = హారము. కనక కుండలములు = బంగారుగొడుగులు. కృష్ణతలము = అడులెడితోలు. శిష్టుఁడు = సదాచార సంపన్నుఁడు చూపఱకున్ = చూచువారికి. వెలుగుగొలుపున్ = భణము పుట్టించును. ధూర్తవిర్మనుఁడు = మోసమైన నడవడి గలవాఁడు కోపకాఁడు-స్త్రీ. లిం. కోపకిత్తై. మహీసురుఁడు = ధూరదేవత = బ్రాహ్మణుఁడు. సంకప్తమై = మిక్కిలి కాంచఁబడినదై. జేపురిం = ఎచ్చఁబాటి. దీర్ఘప్రమాణంబు-అచ్చుతస్య దీర్ఘప్రమాణంబున్ = నిడుదైన పయనముచే. అత్య్రకాంతుఁడై = మిక్కిలి యలసటనుజెందినవాఁడై. అతిక్రాంతుఁడై-అచ్చుతస్య. ఎడ నడ-పుష్క. ఎడన్ + ఎడన్ = మధ్యమధ్య. ఇచ్చుగి చెను = ఇచ్చిపడెను. నిమ్మడిన్నకము = మిట్టపల్లములుగలది. పథిమలు = మార్గములు. గమ్యస్థానము = చేరవలసిన చోటు. కడుంగడున్-పుష్క. కడున్ + కడున్, గుక్తిముమీదఁ బరుషపరశములు పరమ గునపుడు లోప, స్వతస్య, పూర్ణబిందు, సంశ్లేషములతో జేదైననువచ్చును. గనుక-కడుఁ గడున్, కడుంగడున్, కడుంగడున్ అనురూపములనచ్చును.

పే. 4. ధైర్యకీలుఁడు = నీరతియై స్వభావముగాఁగలవాఁడు. అంగన = స్త్రీ. కాలుచీకటులు = వట్టమైనచీకట్లు (కాయ = వల్లం.) సూతుకమ్మగంటలు = కూరిబంతువులు. నలుదెసల-పుష్క. నాలుగు + దెసలు. చోరకీరతులు = చొంగలు, బోయవండుగి. భయ

కంపితుఁడై = భయముచే విడఁకింపఁబడినవాఁడై, మాటిమాటికి వ్రు, మాటికి + మాటికి.
హరివామస్తంభము = విష్ణునిపేరు తలఁచుట. తాన్ + చేయు = తాజేయు. (ప్రభునవి
భక్తియంగడియు "తాను, చేయ" అనుపదములు గాఁగి) గృహపూజ్యశివము.
విమ్యాదితుఁడు అగును = భయముచే స్వాధీనతెప్పిన మనుష్యులవాఁడగు. జన్మగట్టు =
బ్రాహ్మణుఁడు-వ్రు. జన్మయ + కట్టు = జన్మము లైసయియునులంపఁపువాఁడు మూర్తి
భవించినో = ఆకారముఁబొల్పినో. జనువలన్ వ్రు. వెండన్ + వెండన్ = మేఘత
ము. హరిహరా = కంపివా.

రాజనవ్యసంగము.

నువాప్నోతము = మిక్కిలి యెత్తెంది. నెలవ్రు = స్థానము. ఆరావర్తము = ఆర్య
లుగవసించుచోటు; అదివింధ్యకును హిమాలయమునకును మధ్యమన్నదూమి. భగవం
నిర్మితముతన రాతిగోడచందించునన్-రీసి నేకారిదానుకుమారసంధివనుందు "కొం
కట్టినది" అని యుపయోగించెను. గుర్భేద్యము = శేదింపఁగోనిది నగము = కొండ-వా
నా. శిల్పము, నగము-వ్రునదురుది వైశాల్యము, బౌద్ధ్యము, గాంభీర్యము-ఇవివివిగా
విశాల, ఉన్నది, గ భీర అనుమాటలను భావాగ్గతి నిర్ధితికూలములు మూడుకన్నల
జేయ = తి) నేత్రుఁడు = శిల్పఁడు తలదాచు... నీడమువ్రు. "కూర్చివ్రు-ములు
జనులను బాధించుచుండ బ్రహ్మచారి వానినినిబాధ జనులనుచేప్పించుగోరి నన్ను
బ్రహ్మకారముచేయునునివేడగా. నేనును, మాత్రువులు శుభస్థానమునగోరుదును, విజ
నత్వమును శుభిత్వమును నేనుండుననినందు, శ్రీరామము నే నాయునికొట్టుగా నెంచు
కొంటిని" అని శిల్పఁడునినానమంగూర్చి పార్శ్వతోడజేప్పెను. (నూ. భారతము.
అను శాసనకవచము) దాక్షిణ్యము = దక్షిణప్రభావముగూర్తురు సతీదేవి. కొలపార్వతియ
యి జన్మనంద-శతదక్షిణజన్మనంద బుధభవంపఁబడి, యోగాక్షిణ్య గర్భించుకొని
దాసలోబడి భక్తమనస్య. అరువాతిసామి పిఁచుచుట వాళియించి యతనికిఁ గూర్తు
వైపుట్టి నూనినను ధిలోనున్న శివునకు వలపుఁబట్టింది యాతనిఁ బెండ్లియాడెను.
కాశ్యపికి కన్యకానమిచ్చు-వదానమొకరికేయుంపుడైపడు దానము పరిగ్రహించువా

రికి మాడకోపచారములుచేసి పిమ్మట దానమియ్యవలెను. కాళ్ళకుడుగుట యాయుపచారములలోనొకటి. దానములుపదాలు గో, భూ, సిల, హిరణ్య, రత్న, విద్య, కన్య, దాసి, శయ్య, గృహ, ఆగ్రహార. రథ, గజ, అశ్వ, ఛాగ, మహిషీదానములు. బ్రహ్మచర్యము=ముంజితాగ్రాదులోనగువాంధరించి వేదముచదివితేగూర్చినది. ఇతలక్=గుణములను. ఒకయింటివారిజేసె=గృహస్థునిజేసెను-బ్రహ్మచారి గురుకుమారిషదేయును సుండువాడుగనుక వానికిల్లక్కరలేదు. గృహస్థునకేయిల్లనవలెనుగును హిధరగుహం తరంబులు=కొండగుహలలోపలి భాగములు. షహీనరమా-పుష్ట. భూమివిధించునది. ప్రయథగణంబులు=శివభటులయొక్క సమాహములు. కలీశ్వరుడు-శివునివాహనమైన వృషభరాజము. అంక=సృష్టిధర్మ. ప్రోధ్వము=మరుమోలు. భూధంకూటములు=కొండగొమ్మలు. విహరంబుసంభ=నిగురు కిన్న-ఆశ్వముగమునువరకవరమునుగలవేల్పు. విద్యాధరుడు=దేవదానిపితృము కథరంబు=కొండ (కు=భూమి.)

పే 8. రాజర్షి=రాజులయ్య ఋషివృత్తినుడు యరు-జనకుడు, ఋశుపర్షుడు మొ॥ వారురాజర్షులు. బ్రహ్మర్షి=బ్రాహ్మణులైనఋషి-వసిష్ఠుడు, గౌతముడు మొ॥ వారు. దేవర్షి=దేవతాస్వరూపై ఋషి వ్యాపారములందుడువారు-వారవారులు. గణంబులకు=గుంపులకు. రాజర్షి.. భూమియై- హిమంతుడు సోమలతాదియజ్జనాధనములకుఁబుట్టుటగుటయు భూమివిధించుటకు వలసినబలము గలిగియుండుటయును, పరికించి, బ్రహ్మదేవుడు అరిసికి యజ్ఞభాగమును కొండలపై దొరతనమును తనంతటతానే అనుగ్రహించినటుల కుమారసంభవమందుఁజెప్పఁబడియును. బ్రహ్మంశపురాణమునకు ॥ శ్రేణానాం హిమవస్తంఛ, నదీనాంచైవసాగరమ్॥ గర్భవ్యాజా మధిపతిఁచక్రేచిత్రిరధంధిః॥ అనియున్నది కాఁబట్టి దానియందుసోమలతలండుటచేసెనది యంద అకు యజ్ఞభూమియైయున్నది. పురాణములు 18 గలవు. గుర్బులి=కొండ. భువనపావనములు=లోకములను బదిర్చినవలెను. ప్రయశ్=మెదలైన. నదీమర్తిల్లకలకున్=చదులలో శ్రోత్రమొనవానికి. మర్తిల్లిక, మనర్త్తిక, ప్రకొండక, ఉష్ణ, తల్లజము-ఇవిశ్రోత్రవాచకములు. గట్టులవార=కొండలరాజు. కటి=నడుము. చరియించు=తిరుగు-హిమాలయమునకు హిమరేఖ (snow-line) మధ్యనేయున్నది శీర్షశృంగములు=ఎత్తైనకొండకొనలు. దుర్లమతిరణ్యములు=చొరరానియడపులు. అమాల్యరత్నములు=వెలలేనిమణులు. దివ్యటపసులు=మేలైనమంచెట్లు. కైరికాదిధాతువులు=మణికిల మొదలగు కొలిచితేమములు. బహుశక్త్యములు=అనేకకూర్చబంతువులు. సర్వము. వానా. బలము, తీగణ

మృత్యుశోకటి, కూరజంతువు. సాబగు=అందము. చరియ-అచ్చురప్ప. ప్రియ-యా.
చితి=పచ్చితోకలము క్రింది కోటు. అనంతమహిమ=తుదిలేని ప్రభావము. చరిత్రాండ-
ఇది, హిమగిరి కి సరియైన తెలుగుసమాసము. సింధువు-నానా. సముద్రము, ఏనుఁ
గు, ఒకనదము. తన్నధ్య-వ్య. లో + మధ్య. పాంచాలము-ప్రస్తుతపుపంగాలు. చివటి
పక్ష=చోడుకుష్టుగలబయలు. రత్నగర్భం=మణులు తమయందుగలవాని, అనఁగా,
రత్నములు పైతిము ఫలితము ష్టేత్రిములను. జీవసంబలు=ప్రాణములు, లేక, నీటి. పలు
పాయలు-మిక్కిలసమాసము తావులన్=చూపుత కాండపులు=నల్లనియడవులు (కా
దు నాని అడవి) కాలివాహనశకము-క్రి. త 78 సం. నండి విక్రమార్కశకము-క్రి.
పూ. 67 సం. రమునుండి. ముప్పయ్యకరారితరణ్యంబులు=మెట్టజంతువులకు, బోయకార
లకు శరణుచొందగినవి అమడ=నాల్గొప్పులమారము పాటవిటలు-అచ్చురప్ప.
, నాటివిటలు అనియొడవలెను. అటకులు=అడవివాండు. వనోకములు=అడవి
మనఘ్యులు-నానా. కోరులు.

శ్లో. 6 పులుగులన్=పక్షులను. తేరన్=తెచ్చుతుండఁగా. దుర్వ్యసములు=
కామకౌగిలములవలనబుట్టిన చెడుదోషములు. అవి-స్త్రీ, బాదము, వేట, నాకాగు
ప్రమా, దండపాదవ్యము, అర్థకూషణము. కాలుచీకటి=చట్టమైనచీకటి. అర్తనాద
ము=గుళిపుధ్వని. నిశ్చేష్టులై=కపటములేనివారై. పులకించిను=గగర్పడిచెను. ఆ
జన్మాంతము=చలనోపువలకు కృతజ్ఞుడు=చేసినమేలు మఱససవాడు-విరు. కృత
ఘ్నుడు.

శ్లో. 7 చోరఁడు=దొంగ. వెనుకెంటన్-ధ్య. వెంటన్ + వెంటన్. ప్రహర
ము=చెబ్బ-యా. ప్రహరము. కౌశ్మిత్తరు-వ్య. కౌశ్మిత్త + నెత్తురు-సమాసమందుకౌ
రైదులకంఠ్యవర్గలోపమును మీదిహల్లుకు ద్విస్త్విబుజునగు. కుండలములు=తన్నుంట్లు.
జాలిగమరన్=జాలిలుగఁగా. వానిగాయము-అచ్చురప్ప. వానికాయము-అనియొండ
వలెను. విజప్రాసరక్షకుడు=తపప్రాణమును గాపాడువాడు. గుమత్తుడెందురు-
లిసపేరుతాను తెప్పకొనరాడుగనుక, అందుకు 'అనిచెప్పెను ఒకఁడు తపశేగు, గుడ
పుశేగు, కృషణునిపేరు, శేష్ఠసంతానముపేరు, భార్యపేరునతెప్పరాదని పెద్దలుచెప్ప
దురు. మృదుభావణులవలెన్=మెత్తనిమాటలకు. భావణము-యా. భావ. ప్రచ్ఛన్న
వేషుడై=మిక్కిలిగూఢమైన వేషముగలవాడై. ఫిరిషింపు=ఎదురుచూచు. ఉపచా
రములు=సేవలు.

మూఁడువప్పకరణము,

ఇల్లుగట్టుకొని కాఁపురముండుట=స్థిరముగానుండుట. కృష్ణపక్షము=చీకటిగానుండు 16 దినములకాలము. కడసుట్టు=అంత్యమగు. మాపులు=రాత్రులు. కలుగుంబులు=సుల్పములు. కళానింతములు=కాంతిగలవి. దిశాముఖంబులు=దిక్కులకొనలు. అజ్ఞానఅంధకారమయము=తెలివితేకపోవుటయను. చీకటితోసెండినది. కించిడ్లు=కొంచెము తెలిసినవాడు. జ్ఞానపీఠంతంబు=తెలివితేర. బ్రాహ్మసమాసముగాఁజేయఁబడినది. వెలుఁగు=కాంతి; ముండ్లకంచె. దిలగుపడి=అవఁగి. రాజా-నానా. భూభర్త, చంద్రుఁడు, ఇంద్రుఁడు, యక్షుఁడు, క్షత్రియుఁడు. అత్తికరులు=బాధఁలిగించువారు. నిశారాజు=రాక్షసిక బ్రాహ్మణ, చంద్రుఁడు హేమంతయుతువు-మార్గశిర్ష పుష్యమాసములు. జగజ్జనులు-పు. జగత్ + జనులు=సూమియించిలిననపులు. అవంతకాత్తి=గుంతోపనమాద్రము. తునలయలనందప్రవాసుకుఁడు=భూమికిసంతోషమును మిక్కిలిగాఁగలిగించువాఁడు, లేక, కలువలకు సంతోషమునుమిక్కిలిగాఁగలిగించువాఁడు. తునలయము-నానా. భూమి, కలువ స్వచ్ఛమూర్తలకున్=నిర్మలమైన శరీరముగలవారికి. మోహకకళాశిల్పామై=పవాసుకలచేసిందిచ్చె అకసము-తగ్ని అకాశము. పండువెన్నెల=పూర్ణచంద్రిక. తేలు-అప్పుపప్పు. లేము-రూ. లేము=రాత్రి. మేను=ఒకలు=శరీరము. మాటునుణగి=మయుఁగుపడు. ఆర్యా=పూర్వాదా. ఆర్య-నానా. పార్వతి. పర్వతము=తేజము. గోప్యము=చాచిచగినది. మందభాగ్యుఁడనగు=తక్కువభాగ్యముగలవాఁడనగు. జేడికొలు=పార్థివ, కోలు=కొనుభాతువునకు భావార్థకరము. మహీనురుఁడు=బ్రాహ్మణుఁడు-పు. భూమికిదేవత. కొందొకపడి=కొంచెపుఁగాలము. ఎట్టకేలకున్-పు. కేలకున్ + కేలకున్-అమృతికము. మిత్రదర్శనము=స్నేహితునిఁజూచుట, లేక, సూర్యునిఁజూచుట. లేమి-ఉండుగా. వ్యతిరేకభావార్థకము. శోషిల్లిన=ఎండిన. ముఁపద్దము=మనస్సనెడు తామర. విశాసవంతము=విడుపునుబొందినది. (సూర్యునిఁ జూడఁగ జేపద్దములు విసింపుట లోకధర్మమే) అత్తులు=ఇష్టులు. లోకబాధపుఁడు=జనులకుఁజాట్టము, లేక, సూర్యుఁడు. దక్షిణాపథంబు=వింధ్యపర్వతము మొదలుకొని నేరువుఁజుఁగలదేశము.

పే. 9. పారంగతుఁడు=దరిఁజేరినవాఁడు, అవఁగా పండితుఁడు. శేరుమోసినవాఁడు=కీర్తిఁజెందినవాఁడు. భట్టు-విద్వాంసుఁడును కవియుఁడైనవాఁడు. నిరతఅన్నభ్ర

దాత=ఎల్లప్పుడు వన్ను మిక్కిలిగాఁ బెట్టువాఁడు. శంతనూను=శృష్టి పఠుచుట.
 (అన్నముచెట్టి తృప్తిపఠుచుటకే యీమాటనువాడునున్న) నింద్యకర్త=ముఖంబు=నిందింపఁద
 గినపఠులు. తవవి=తృప్తి. తెన్ను=నారి. అనపహర్వయితగు=నొంగిలింపరానిదగు.
 చతుః+వేదములు=చతుర్వేదములు=విసర్గమీఁద, తి, ధలు, చుటఁగలములు, శ, ష,
 సలు తప్ప తక్కినవర్ణములు పరమగునపుడు లేవంబగు అధికమిందిరి=చదివెరిని. పుడ్డ
 గృహములు=అటుకాస్త్రములు-లక్కము, వ్యాకరణము, ధర్మము, మిమాంస, వైద్యము,
 జ్యోతిషము. చతుః+పక్షి=చతుష్పక్షి=అరువదివాలుగు. అలవలు మిఁకొంటి=అభ్యాస
 పఠుచుకొంటిని. అక్క జపడి=అశ్చర్యపడి-వృద్ధి. అక్కజము+పడి. అదికేమగుడు-ఇతర
 యు యిష్టుంపాన్పు. వేయిరెండు రెండువేలవారుకలగలవాఁడు. గొప్పవాఁగ్ధిరణిగతవాఁ
 డనియు ఛందశ్శాస్త్రము రచించినవాఁడనియుఁ జెప్పుదురు. చతుః+ముఖుఁడు=చ
 తుర్ముఖుఁడు=బ్రహ్మ. విద్యాధి-వృద్ధి. విద్యుఃకుస్థానమైనవాఁడు. దిగ్దంతులు=దిక్కుల
 యందుండు ఏనుగులు-ఆది, విరావరిము, పుండరీకము, వామనము, కుమాదము, గుప్త
 తీకము, సార్వభౌమము, అంజనము, పుష్కరంబము. పరిశిరాదిధియంకరుఁడు=ఎదురుగ
 వాదించువానికి భయముకలుగఁజేయువాఁడు అత్తకొడతీకపులుగ-విష్ణుని వాణిజ్యము
 నుండి బ్రహ్మదేవుఁడుపుట్టెను. లక్ష్మీఃస్తువుభార్య. కాఁబట్టిబ్రహ్మ లక్ష్మీయొక్కవాడును.
 సరస్వతిబ్రహ్మకుభార్య. గమక లక్ష్మీఃసరస్వతులు అత్తకొడండు. లక్ష్మీ ధనముకాధిదేవత.
 సరస్వతి విద్యాధిదేవత. ధనవంతుఁడు విద్యావంతుఁడని యిది, విద్యావంతుఁడు ధనవం
 తుఁడగుట లోకములో గుర్తధము. అంగుచే గవులు లక్ష్మీసరస్వతులొకచో నుండ
 రని వర్ణించుదు. కర్ణాకర్ణిగన్=ఒక చెవినుండి నుఱియొక చెవి, అఁగా, ఒకవినుండి
 నుఱియొకనికి, ఇట్లు బాహుబాహి, కచాకచి, దండాదండి మొదలవి. ఇడి=ఇచ్చి. వి
 ద్యాధిములు=చదువేధనముగాఁగలవారు. స్పర్థలు=పోటీలు. జీయంతి=పాఠములు
 గడపుట. ఎల్లలన్ కన్యా=పొలమేలనుగుఱించి.

పే. 10. పారశ్రులు=భేదములు. కేపరి-నానా. సింహము, పొన్న తెట్టు. తిరి
 క్క-తిరుగుశబ్దముకు పక్షివిధక్తి ఏకనిదనము. వైద్యుఁకున్=విద్యుఁదేశపు జనులకు.
 కిమక-రూ. కిన్, కింక=కొపము. చంద్రులము=కక్షింపఁదగినవారిము. యథారాజాతి
 భాషజా=రాజెటులో జనులట్లు. విశ్వపవీ యు=నస్తుఁపగినవారు. కూటములు=కూడి
 కలు, చలగాటములు=కల్లయాటలు. పోరాములు=స్నేహములు-ఇదిపోవచ్చుఅను క్రి
 యనుండికి లగినవృద్ధిలేక భావార్థకరూపము. సాములు=వ్యాయామములు. సాము-నానా

శగము. నెయ్యములు-రప్ప. నేమములు. వియ్యములు=వైవాహికసంబంధములు. తన
వివశ్యరములు=నిమిషములలో మిక్కిలివశించుచి. చిగ్గియ్యములు=చాలకాలమునీర
ముగా నుండునది. చందలములు=మిక్కిలివదలుచి. కోడెత్రాచులు అల్లుడయిన
మండున్న త్రాచుపాములవలె. దర్శనీయములు=చూడదగినవి. అంతరంగములు=మన
ములు. విషయములు=విషయ కథారములైవ. పుష్పమునుమారములు=పుష్పము
వలె గోమలములైనవి. దయాపుష్పములు=దయను నెకవాసలు. బిట్టలు=కిక్కిరియ్య
కోపము. పిట్టపిట్టలు=నివారములు. (రాజసేననుగూర్చి, అదికాళహస్తీశ్వరశతక
ము) లో నుంచినపద్యములుగలవు. వానింజదువనగును. దానిలో

౧. కా॥ రాజు మత్తులువారి సేవరక-పాతములు వారిచ్చనం
భోజాక్షి చతురంతయానకుగీ-భూహరిలాత్తనృధా
బిజుత్తు తదపేక్షచాలు పరిత్య-పింకెందిరిక మోక్షుల
క్షీ జాగ్రత్తరిదానుమిచ్చు దయతో-అదికాళహస్తీశ్వరా " మె॥

పద్యములు ముఖ్యములు.) అవలంబకుడు=అశ్రీయించినవాడు. వాస్తీ=లేదు.
కక్కుతీరి=లోభము. భూలోకమారే=భూలోకమునకు దల్లి. రాజతీము-భావాగ్రక
మందు. " తీకము, తనము, అ మె॥ " పరిత్యములు చేర్చబడును. పామపేయములు
=పురుషునిచే జేయబడినవి-భగవంతుఁడే జేయబడినవికావనుట. పశ్చిమదినువాన్
లు-వశిష్టుడు, కళ్యాణుడు, అత్రి, భరద్వాజు, విశ్వామిత్రుడు, గౌతముడు,
జమదగ్ని. గోమాంసభక్షకులు=అపుమాంసమును దినువారు. విశ్వసనీయములు=నమ్మ
దగినవి. పరమభాగవతోత్తములు=కృష్ణులై భగవద్భక్తులు-వారు పద్మాద, వారప,
పరాశర, పుండరీక, వ్యాస, అంబరీష, శుక, శాంతి, భీష్మ, దాల్భ్యు, రుక్మాంగద, అ
ర్జున, వశిష్ట, విభీషణులు. కలిపభావము=కలియగముమిక్కి మహిమ. యుగము
లుశాల్మ-కృత, త్రేత, ద్వాపర, కలియుగములు. శత్రుశి=పీడిలవారై వికలముఅగు
ట=నష్టబడినదగుట. ఉత్తరీయము=పైవేసికొనుట. నిజాన=జెలుచుచు-తము
వార్ధకము. అభ్యుదయము=కుభములుగట. అశ్వము అవరణీయము=తప్పక చే
యదగినది. పారివిశ్వము=మైనంతపు-ఇది. " పరవిక " అనుదాని తద్ధితరూపము. తింతా
ముడి=కోరినకోరికలనిచ్చెడు దేవముడి.

అమృతపరమగునగుడు టుగాగమంబగు. నందనవనము-ఇంద్రలోకమైన శ్వర్గమునందలి
దేవతల యుగాన్వయము. కాశీరము-నానా. కుంభమపువ్వు, మెట్టతామరదుంప.

పే. 14. స్మింతలు=నదులు. కామధేనువు=గమత్తలోకమనిచ్చెడు గోవు. కల్ప
వృక్షములు-మందారము, పారిజాతము, హరిచందనము, సంతానము, కల్పము. అమరా
పురంబు-ఇంద్రునికిరాజధాని. విషయంబునకున్=తేజమునకు. కీర్తిశేషుడుఅయ్యెన్=
యాశస్సుచూతము మిగిల్చినవాడయ్యెను, అనగా చనిపోయెను. పరోక్షమానన్=వెను
కవిరు. సమక్షమున. జెప్పుడు-విరు, కనిష్ఠుడు. గద్దెరూ. గద్దియ=సింహాసనము. పిశ్చ
సమాజ్ఞేష్టః=అన్న గాను తిండికి సమానుడు. లోకోక్తి-పుష్ట. లోక + ఉక్తి = జనల
మాట. గారపు=పీయమైన. ఉక్తి-రూ. ఉనికి-ఉండుధా. కృపంకము. స్వయంభరము
=స్త్రీ తనంతటతానే భర్తనువరించియాడు పెండ్లి. పుంర్తిలైన్=కడ చెను. మేవిజగి=
శరీరకాంతి. సోయగము=అందము. నలపులు=కోరికలు-నానా. పరిమిళములు. ఎల
నాంగ=యావనముగలయాడుది. పాణిగ్రహణము=చేయనిచెట్టికొనుట, అనగా, పెం
డ్లియాడుట. బోటి=ప్రడుది. అని-ప్ర. అజ్ఞ. నెలతి-రూ. నెలతుంక=స్త్రీ. నెలవు=
స్థానము. తమ్ములు=నెనుకబుట్టినవారు, లేక, తామరపూవులు. వికాసముగలిగి విలసిల్లు
నప్పుడు=సంతోషముఖములుగలిగి పుకావించుచువుడు, లేక, విడిచిపక్కావించునపుడు.
రాజా=పుడమిఁజేడు, లేక, చింగుళిడు. మాపోపమి=మాచి సహింపకుండుట-పుష్ట.
చూపు + ఓపమి. (తమ్ములు ..కురుగు ఈవాక్యములందుఁ జంద్రపరమగున, భూభర్త
పరముగనుకల రెండర్థములను బాగుగా గ్రహించునది.) చెవినిట్లుగట్టుకొనిపోయె=మిక్కి
లి సమాపముననుండి కలహించు.

పే. 15. చారపు=భేదము. దోహదముచేసి=ఎరువుజేసి. దోహదము-నానా
జేరినట్లు. రవులు-రూ. రగులు, రాలు=మంచు. సమిధలు=కట్టెలు. కీలు=ఉపాయము.
వాతదెట్టిసట్లు=జోటదెట్టిసట్లు (వాత ' అనునది కాలుపు అనునర్థముతో వాడుదురు.
కాని యాచార్యమునకు సత్కవి ప్రయోగముగానరాదు.) వాతన్-వాతాశ్చయముయొక్క
సప్తమివీకవచనము. పోష-శిష్ట పోష=శేషుకత్తె. అదను=సమయము. విధిలన్=
పెంపొందునట్లు. గాదిలి=పీయమైన. గారము, గారాలము, గారాలు-ఇది సమాచార
ములుగలవి. అలన=స్త్రీ. జగల్ మోహనకాంతిగు=లోకమును మోహింపజేయు నా
కృతిఁ అతియగు. మదనుడు=మన్నుడు. అల్లారిముద్దు=మిక్కిలిమనోజ్ఞము-ఇట్టితే

“అల్లారుబెల్లము.” మక్కువ మెయి = ప్రియతో. కడ తేర్పన్ = సంపదగా. మొరకులు = మూర్ఖులు. సంకల్పము = ఎన్నిక. దినదిగ ప్రియతములు = సోదాసోజు పెరిగింపజేయునవి. వికకంఠముగన్ = ఒకటి కంఠధ్వనితో. ప్రియము = కారణము లేకయేలిగి లోకమునందలరట వ్యాపించినమాట. తాళము వేయుట-తోడబలుకుటయనెట.

శ్లో. 16. ఉగురులన్ = పాణిములను. భ్రాతృవాన్మృతము = సహోదకప్రేమ. తీగ నది అదిగ = చనిపోయినది మొదలు. మాళ = కూర్మిడుడు. కడుపుచించిక గాల్గి పైబడు కొ-తనముఖ్యబంధువులకు హానిగాని యపకారముగాని చేయదలచిన దాఃఫలితము తానే యనుభవించువచ్చునని చెప్పటకీసామెత నుపయోగించును. అప్రగిష్ట = దుర్భక్తిగను. కడుపులోఁబెట్టకొని = మిక్కిలి రహస్యముగానుంచి. వేగఁజాలు = పరిరిపించుతేన. ఉంటు-దూ. ఉండుట-ఉండుదా-భావార్థము. దుర్భక్తిపాళునేయి-వృద్ధి. దీర్ + యశము + పాలు + చేయి.

అయిదవప్రకరణము

నరుఁడు = మనుష్యుడు-నానా. అర్జునుఁడు. కూపులు = రాక్షసులు. యామములు = జాతులు. బారచోరులు = వ్యభిచారులు దొంగలును. నికాతరులు-వృద్ధు. రాత్రియందొదిరుగువాడు. కాలపురుషుఁడు = కాలము నెడి మగవాఁడు. కొమ్మకొ- కొడికూయట యందగు ధ్వస్తము కరణము.

శ్లో. 17. రతిపి వెన్నలలు = కొత్త వెన్నలలు. కాలయాపనము = కాలముగడపుట అలక్కాట్ అన్యుతమ్ విమం = జాగువలన జాళువందీ తప్పించువదార్థము చావును గలిగించు వస్తువునను, అనగా, జాగువలన నుంచి చెడుగగును. విమన్ + అని = కన్నుని-అను కరణము పరంబగునపుడు అహమాదిశబ్దముల మకారమునకు ద్విస్వము నైతికముగానగును. బాధులు = పండితులు-నానా. వేలపులు. అర్థ్య = అర్థ్య. కనులుగిప్పి = మోసముచేసి. గంగిగోవు = పూజ్యమైనవారు. అనివార్యము = అడ్డగింపరానిది. చింతలకాశ్రితచిత్తుఁడు వి = దుఃఖముచేత గ్రమ్ముకొనఁబడిన మనస్సుగలవాఁడై. భావిస్థితి = భవిష్యత్కావత్. తలపోర-తలపోయిదా. కృపంకము. దురపిల్లుట = కోకించుట. భయశో

వివృతము = కలపుచేతను దుఃఖముచేతను స్వాధీనతయొక్క అనుభవములకలదియై.
భావ్యతకులతస్యైతియ = కన్నీటిచేత జెవరునట్లు చేతులుకొన కన్నులుగలదియై. అన
లోకింది = చూచి, ఇట్లు ఆలోకించి, విలోకించి మొ॥ నది. అగర్భకృమలకుండముల
య = కడుపులోఁబడినదిమొదలు సంపదగలవాడనై. అభిమానధనుడనుటయి = స్వ
గౌరవమే విత్తముగాఁగలవాడనై. అవ్వారిగాన్ = అపరిమితముగా. అవ్వారి-యా.
అచాళి.

పే. 18. పట్టెడు-వృత్తిపట్టిలి + ఎడు-పరిమాణార్థకమైనఎడు వర్ణకము పరం
బగునపుడు సమస్త ప్రాణములకు సంధివిత్తము. దోసిలి, పటిలి మొ॥ కల్పములందు వివర్ణ
మునకు లోపమును నిర్ణయముగానగును. లావణ్యవలి = మార్జయములలోనుండి కాంతివంటి
కాంతిగలది. సంప్రాప్త యాచనయై = రట్టిస్థించిన పడుదుఁదనముకలదియై. తుట్టకుదకు-
వృత్తి. తుదకు + తుదకు. పంచకుఁజేరుట = ఆశ్రయించుట. ప్రతిక్రియలు = మామనీతలం.
కర్తవ్యము = చేయఁదగినవని. శయ్యాశ్రయము = పాశ్చాత్యప్రదేశము. శిరపానహించి =
గౌరవముతోస్వీకరించి-శిరమునంగములలో నెల్లనుత్తమమైనదియు, దానధరించుటయున
గౌరవముఁగనవలయునుగనగాన నీయర్థమువచ్చెను. సన్నాహము = ప్రయత్నము.
చేసి-శృతియార్థకమైన యవ్యయము. కలిపయ = కొన్ని. గంభీరభావములు = లోఁతైన
యందేశములు. లోలోపల-వృత్తి. లోపల + లోపల. లేవడ = పైకిదుఃఖపడక-ఈయ ర్థ
మిచ్చింతములందు వాడుకలోనున్నది. కాని యిట్టియర్థమునకు గొప్పకవుల ప్రయోగ
ములుండినటులందోచదు. “లేలుపడు” అన మోసపోవు అను వర్ణమందుమాత్రము
ప్రయోగములున్నవి. కత్తివాలు = కత్తి దబ్బ. కత్తివాలువేసిన నెరుదులేక-కారీరకాస్త్ర
ప్రకారములజ్జ, భయము, జాగుప్పు మొ॥ విచిత్రమునపుడు మొగమునందలిరక్తము స్థా
నము విడిచిపోవుననియుఁ దెల్లఁదనము (Blush) గలుగుననియు నెఱుంగునది. అంత
స్తాపము-వృత్తి. అంతి + తాపము = లోపలివేడిమి. అంతములన్ = మేడలను. తడవులం
బట్టి = చాలకాలమునుండి. వావిడిచి = నోరుతెరిచి. అమాత్యులు = మంత్రిలు. దంపనా
భులు = సేనానాయకులు. నియోగములు = నియోగములు (అజ్ఞులు) కలవారు, అనగా,
ఒకరి యాజ్ఞకులోఁబడి యున్నవారములుచేయువాడు-ఇట్టి యున్నవారములు సలుపువా
రు వేదముచదివెడు వైదికులనుండి భిన్నవ్యాపారములై యుండుటచే బ్రాహ్మణులలో
నీరెండుతెగలును గలిగినవి.

పే. 19. అభివయించిరి = నడిచిరి, అరసములు = రథములు. బోగ్గనము = ధన

గారము. మొదలమొదలు ఔదార్యమును నిక్కిలిమొచ్చుటయొక్క యతిశయమును మొదలమొదల-ల్య. మొచ్చు + మొచ్చు. పొమ్మట = వ్యాపించుట. కలంబు = పోకలంబు. క కలను, కలకు. వైచిత్ర్యము = రంగులేకపోవుట, అనగా, తెల్లఁబోవుట. ఎగ్గుచిరు. లగ్గు అక్కను = కొపము. పవలు-యా. పగలు యశశకాములు = కీర్తిని గోరువారు రంపక = రాజులయొక్క విరోధము.

శ్లో. 20 పాపదులు అనక = అజ్ఞులనియించక. అనక = అనుభా. వ్యతిరేక క్షాన్ధ కము. అవియుంట్లు = పగులునట్లు. తొల్లి .. గడ తేర్చినకథలు-అశ్వత్థామ ద్రోణుని పుత్రుని ద్రాక్ష పోదరుడైన దృష్టద్యుమ్నుఁడైన సన్యాసము చేసెయిన్న ద్రోణాచార్యుని గొంతుకఁగొనెను. తంకినట్లు ఘోరముగాఁ జంపినంగులకును, భీముఁడు దుర్యోధనుని గవాయద్ధనులలో నక్కముముగాఁ దొడలు విటుగఁగొట్టి చంపినందులకును, అశ్వత్థామ మిక్కిలికొప్పించి కేవునిఁగూర్చి తపముఁజేసి, యతనియనుగ్రహమువలన దివ్యమైన ఖడ్గ మొకటి సంపాదించి యదిచేరియూని జయోత్సాహులై హాయిగా నిద్రాసుఖమునుభవించుచున్న పాండవవీరులపై బడి, మొదట తన తిండిసఁజుపిన పృష్టద్యుమ్నునిఁ జిక్కి వధంబొనరించి, తరువాత కిలిండి మొదలగు పాంచాలురనుజంపి, పిమ్మట ద్రాక్షపృత్రులైన యేవురుపవాదపుత్రులను గరిష్ఠాగ్రులుగఁజేసెను ఉపపాండవులు-ప్రగివిందుర్చుడు, శ్రుతిసాముఁడు, శతానీకుఁడు, శ్రుతిసేనుఁడు, శ్రుతికిరీర్తి శస్త్రులు = బాణము. విమగ్నులు = విసమును, నిప్పును. సకశేరిముగన్ = భార్యనో. సంతానము-నానా. సంతరి, కల్పవృక్షములలోఁజొకిటి. భూతిబలి = ప్రియలకుఁగానుక. కాస్త్రాధ్యయనము = కాస్త్రములఁజరుపుట. సహపాకులు = కూడఁజగవువాగు. వాత్సల్యము = కుమారునియందలి ప్రేమ. జేగు = రాజ్యసమాచారము. నానా ఉదయము, చారుఁడు. ధర్మరాజు = నీని నడుపురాజు. రామరాజ్యము-రామునికాలములో దేశము నుభిక్షముగనుండెను. బాల్య మరదాద్యర్థములులేవు. అంగుచే జనులు కడుపులోనిచల్ల కదలకుండనండి నుఖము ననుభవించిరి. గనుక రామరాజ్యము మేలై రాజ్యుని యధిపతునయ్యె. ప్రసన్నముఖుఁడు = సంతోషితుల ముఖముగలవాఁడు బెట్టు = పెద్దపులి. హృదయము బెట్టులి-అనగా, మనస్సు పెద్దపులివలె భయంకరమైంది. నోరుగామదిలు, తే నెకుండ-మూలంపుగ నుండెననుట. విషపుంజము = విషములపోగు.

శ్లో. 21. కీటునిండులు = పక్షి మైనగుండలు. కృపారసగర్భితములు = దయయుకడుకయుతోనఁగలవి. అపాయనంధ్యము = హానిచేఁజక్కుగా భరింపఁబడినది. ఇయ్యోకాన =

నమ్మలించు పరిత్రాకవు = చక్కగారక్షించువాడవు. తమ్ముడు = అనుజులకు, లేక, పద్మములకు. రాజు = పుడమి తోడు, లేక, చందుడోడు. ఏ కాకి = ఒంటికి. పులుగులు = పక్షులు. మొక్కలగుమి = నక్షత్రములగుంపు. మొక్కలు = పక్షి. కుక్కములు. నెలకొను = నిలిపివేయు. ప్రహస్తహస్తము = డయ్యెత్ = మిక్కిలి సంతోషించిన మనస్సు కలవాడయ్యెను.

అరవ్యోకరణము

పాడుపుగొండ = ఉదయపర్వతము-తూర్పున సూర్యుడువయ్యుచుటకొక పర్వతమును పడమర నన్నమించుటకొక పర్వతమునుగలవని పురాణాదులలో నర్థించుదురు. ఇంద్రగ్రీవము = ఇంద్రునిమణి. మాణిక్యేటరు = పుత్ర మాణిక్యము + అరుగు-కర్త ధారయించుచు మువ్వారాంపదములకు బుచ్చులగు. ఉకారాంతపదములకు అచ్చుపరమగువపుడు. టుగాగమంబగు.

శ్లో. ౧౧. ఈశ్వరమహిమ అతిశయములు = భగవంతుని గొప్పప్రభావములు. అనానదక = తుదియనెడ. జాగరణ = రాత్రిమేలుకొనియుండుట-వికృ. జాగరణ. కాల్పకృత్యములు = కలిగిన కాలములందు జేయవలసినపనులు. చంద్రధావనాదులు. సంపర్కము = చేరిక. అనుమానములు = ఆచారములు. నిర్వర్తింపక = నెఱవేర్చక. దోషప్రపహరణ = దోషములను బోగొట్టునది. ప్రాశస్త్యము = పాపపరిహారముచేసెడు కర్మము. అఘమగ్నప్రాప్తము = అగ్నిపాపములను బోగొట్టెడు మంత్రముతోఁగూడిన స్నానము. ఆర్చ్యప్రదానము = చేతులకొనికై నీరునదిలుట. ఇసుకతోలింగముజేసి-పూర్వము మైరముఁడు శివలింగమును బ్రతిష్ఠించెనుడనఁచి హనుమంతుని లింగముఁడెచ్చుటకై కాకిఁబంపెనట. ఏర్పడి. మహార్తము = లింగము తేలవనందున నీరయిసుకతోలింగముజేసి స్నానముజేసెనట. అప్పటినుండియునీరీతి నిసుకతోఁగాని తేక, బంకముంటోఁగాని శివలింగమునుజేసి దానిని బ్రతిష్ఠింపమర్పించుట వాడుకలోనికవచ్చినట్లుతోఁచుచున్నది. పాత్తినిమునుజేసికొని = మన్ననతోఁజేయఁబడిన లింగమునకుఁబూజచేసి. కాకుమారుడు = రాచపడుచువాడు. అవస్థాభేదము = స్థితియొక్క మార్పు. విడియాకులు

= విడిచియుండుటలు, లేక, తెగతెంపులు-ఒకగొప్పకవి “ ఒడియేకులు ” అనవాడియున్నాడు. అతని యభిప్రాయమునుబట్టి “ స్వర్గమునకుఁబోయిన నొడియేకులేనా ” యన “ కులాలకులొకఁడునొకఁడు దేవతాదుకుకొనుట మొదలగు నీచపుఁబనులచేయుట తటస్థింపవచ్చునుగాని, సమస్తసౌఖ్యముల కాలవాలమైన స్వర్గమునకేగి వా యొడిలో నేకులేనా ” యని. ఇచ్చట-స్వర్గమునంటి సౌఖ్యదమైన స్థలమునకుఁబోయినప్పటికీ విడుదలలు తెగతెంపులేనా-యని యర్థము. బహిష్కరింపఁబడిన= వెలిచేయఁబడిన. సాయము-పట్నము. సాహాయము.

శ్లో. 23. గుట్టునుట్టు=మర్త్యపుణ్యదోషము-కష్టములుగడుము=కష్టములు పొందు. గోరుచుట్టుపైగోళిపోటు=కష్టముమీఁద మఱియొకకష్టమువచ్చుట. వెతలు-తెచ్చి. కృధలు. కామకౌగిధులు-కామము, కౌగిధము, లోభము, మోహము, మదము, మోహము-మీనికి నతివెద్యులములనిపేరు. మఱీరంబి=గుడినె. తనివి=స్తిప్తి-యా. తిన్వి. తేకు. మీరిన=స్వశక్తి నతిక్రమించు. ఎగు=కీడు-ఁగు. లగు. వెండియొ=పిచ్చుట. బారి=బాధ. కొఱవిచేగొని తలగోళికొనుట=స్వయముగా వాశనముఁజెచ్చుకొనుట. బెత్తెను-పుష్ప. బెత్తిలి+ఎఁడు. దేహయాత్ర=కరీరమును గడపుట, అనఁగా, కాలముగడుపుట. తెప్ప=తొడుటకుపయోగించెడు కొయ్య. పాడనుఁదగిన=త్రుట్టఁదగిన. చార్యపర్యంబులు=వెనుకముందులు. పురుషార్థము=పురుషప్రయోజనము-అవివాలగు. ధర్మము, ఆర్థము, కామము, మోక్షము. కృపలగ్నడనై=వెలిచేసినకొరింపఁగలవాఁడనై.

శ్లో. 24. గండ్లగొడ్డలి=వెదగొడ్డలి. మాఁకటివేళ్ళలోన్=ప్రధానమైనవేళ్ళలో తళ రక్తమునన్=అనెత్తురుచేరి. తర్పణము=తృప్తి. స్వీకరించిన=తృప్తికొనిన. ఇరువది యొక్కమారు... పరకురాముఁడట్టు-పరకురాముఁడు జనుదగ్గి కొడుకు. కార్తవీర్యార్జునుఁడు జనుదగ్గి యొక్క మోక్షముధేనువునెత్తుకొనిపోయెను. దానకోపించి పరకురాముఁడు కార్తవీర్యునిఁ జంపెను. పిచ్చుట కార్తవీర్యునికొడుకులు జనుదగ్గిని ఁధింపిరి. జనుదగ్గి వధింపఁబడుటనివి యతినిభౌర్య లేదుక యిరువదియొక్కమారులుగ గుండెబాచుకొని యెచ్చెను. పరకురాముఁడు జనహాసనకౌగిధంబున కార్తవీర్య నూతుల హతులంతిసి తల్లి ముయ్యెడుకూతులు తొమ్మిదిమీఁద బాచుకొని యెచ్చెనందులకు ముయ్యెడుసూతులు తృప్తిములపై దండెల్లి గర్భములోనున్న పిండములయితముగా నందఱనుజంపి, యావధమువలనఁబాతిన రక్తములోఁ బ్రవేశింపకుఁ దర్పణములిచ్చి కొంకాంబినికీతేసికొనెను. అంతరాములు=లడ్డంకులు. మున్నటికి-పుట్ట. మూడు+మాటికి. విలంబ

ము = దోహ, శేక్, సంశయము. ముహూర్తము = రెండుగడియల కాలము. కృషి = ప్రియ
త్వము. అమృతముగన్ = తిరుగులేదిగ. శుభప్రసాదముగ = మేలుతుగ లిగించుదిగ.
శేషపువ్వు = మోసము చేయు. పొందుండి = మునుగుపడి నిట్టుకొనియుండి. పోతు
టిగ-వ్రు. పోతు + ఈగ = మగయీగ. కాలచారణము = జూను.

పదనామకరణము.

పే. 25. అర్చిట-వ్రు. అ + పీటన్ = అపట్లనుండు. ఆర్తులు = పెద్దలు. నిరుప
మానవైభవములు = సాటి లేనిభోగములు. శంకరుడు = శివుడు-వ్రు. సుఖమును లుగజే
యవారు. దింబరుడు-వ్రు. దిక్ + అంబరుడు = ఆకాశమేబట్టగాఁగలవారు, అ
వఁగా, బట్టలేనివారు. శివుడు సర్వపరిత్యాగియు జీవేంద్రియుఁడునుగనుక య
తనికి బట్టలేను. భిక్షుటనము = బిచ్చమెత్తుట. మాససిఫ్యత్రైపాత్రిగజేసికొని-శివునివా
హసముయమున బ్రహ్మముక యపరాధముసలపఁగా శివుడుచూచి కొపించి వానియెను
తలలలో నొకదానిని నతీకను. ఈబ్రహ్మచర్యాపాపమును బోగొట్టుకొనుటకు బ్ర
హ్మపాలమును బాత్రిగజేసికొనవలసివచ్చెను. ఆలితో = భార్యతో. విదేశములపాలై
= పరదేశములందుఁదిగువచ్చి నిలయుమై = స్థానమై. ఎన్నో = గణన = పేరు. మేచ్చి
లక్ = గోమాంసభక్షకులై సమస్తాచారములనువదిలి యన్యక్తముగా నుటలాడుచు వర్తిం
చువారలను. ప్రోక్షించి = నిలపి. ఏకధర్మముగన్ = ఒకగొడుగుక్రింద, అనఁగా
ఒక్కపరిపాలనక్రింద. ఆచంద్రితారత్నముగన్ = చంద్రితా, నక్షత్రములు, నూ
ర్మడుడున్నవనిండు. శకము = ఒకరిపరిపాలనతో, జీవి సంవత్సరము. పెద్దగ-వ్రు. నె
ల + వగ = నిందుకొనము. మంజులతనవత్త = మనోహరమైన సంగోషముచేయు. ఓట
లాడు = తేలు (ఓట = జుక్క) దానముయునునుండు చే) కేసిండుటకై యుపయోగించున
ట్టి శబ్దము. దలపు = మోహము. గురుడు-నానా. లెంద్రి, ఉపాధ్యాయుడు, బ్రహ
స్పతి. నాటకరాజము = దృశ్యప్రబంధములలో శ్రేష్ఠమైనది. విమతి = గొప్పపొగడ్త. ఆభి
జ్ఞానకావంతలము-ఇందలి కథాసంగ్రహము-విశ్వామిత్రుఁడను మేకనును శివంతలము
నుఁగూఁతురువుట్టెను. అమెను శమంతములు పెంచుటచే శమంతలముని పేరుట్టిరి. ఆ

మెత్తలివగులచే ? సన్నిపంబుడి యొకకొలనియొద్దన నుంచబడగా, కబ్బుడను టుపిమంచి యామెనుదీసివెంచెను. ఆమెపెరిగి యాననగియొయుండగా, వాస్తీనా పురాధీశుడైన నువ్వంతుడు శేటకై యామెయొందుననునకువచ్చెను. ఆయనయొ కతులకీశ్యన్యమోహముకలుగగా వారు గాంధ్యోధిని వివాహమాడిరి. కారలకు భర తుడను పుత్రుగిడుగుటై. శకుంతల వివాహోంతరముచాలకాలము కబ్బుంబు నీయుం డి పిచ్చుట తంకి సునుమిమిద భర్తచిద్దకుజోయెను. తండ్రి కూతునర్తవారింటికీ బంపునపుడుపడి భేదము నాటకముజ్జోజక్కగా వర్ణింపబడెను) భర్త మొదటవామె ను దన పట్టనగొప్పిగాఁ గైకొనక బాగుగాకోధింపి, పిచ్చుట నాకాకవాణివాక్యములు విని యామెనుజీకొని కుమారుని యుపరాజునగా నొనరించెను. అటుకూడజే కొరవుల కు మూలపురుషుడు, కాలిదాను-ఇరిడు విక్రిమార్కుని కాలములోనన్నకని. ఇతఁ డు కాళియనుగ్రహముచే గరిత్యముచేయుచుండిటుల వదంగిగలదు. విక్రిమార్కువా స్థాననుందలి వనరత్నములలో నిరిడొకఁడు. ఇతఁడు మంచియొపమానము లుపయో గించుటకుఁ బ్రసిద్ధి. ఇతఁడు కాకుంతలము, మాళవికాగ్ని మిత్రము, విక్రిమార్కకీయ మును నాటకములను రచియించెను. పాణిని-సంస్కృతవ్యాకరణకర్త. సరస్వతీజీశమున జన్మించినట్లు తెలియుచున్నది. ఇతఁడులేసిన వ్యాకరణము సంస్కృతభాషకాధారము. పఠంజలి ఇతఁడు పాణినివాసినవ్యాకరణమునకు భాష్యమువాసెను. ఇతఁడు యోగ కాస్త్రప్రసక్తుఁడు. ఇతని నాదికేషు యవతారననియుఁ జెప్పెదరు. ఇతఁడెనిమిదవ శతాబ్దమువాడని తోచుచున్నది. భాష్యము=నూత్రివ్యాఖ్యానగ్రంథము. పూరించి= పూర్తిజేసి. గీర్వాణ=దీపభాష. వార్తికములక్=చెప్పఁదగినవి,సెప్పదగినవి, చెడ్డవిను గుర్తములను స్పష్టముగాఁ దెలుపు గ్రంథము. వరరుచి-ఇతనికిమఱియొకకేగు కాతాన్తి యనుడు. ఇతిడొకటుపి. ఇతిఁడు పఠంజలికేదలునాక రెండువందలయొండ్ల కాలమున నుండెని చెప్పెయరు. ఈపేరుగలవాడే మఱియొకమునిగలఁడందును. అతఁడు విక్రిమా ర్కునియన్నయట. పాశ్చాత్యభాషకు వ్యాకరణముచేసెనట. పారము=పిడ్డు.

చే 26 వివాహమిహిరుడు-ఒకీశ్యోమ్ముడు. ఇతఁడు 1400 సంవత్సరములకు ముందుండిట్లు తెలియచిచ్చుచున్నది. ఇతఁడు గ్రహణములు చంగ్రహివృద్ధి క్షీణతలును దెలుపునట్టి బృహస్పతిహియను మఱియొకగ్రంథమునూడ రచియించెను. విక్రిమార్కు ని యాస్థాననుందలి వనరత్నములలో నిరిడొకఁడు (విక్రిమార్కుని యాస్థానపండిత రత్నములు-ధ్వంతరి, క్షుపఃకుడు, అమరసిఃపాడు, శంకువు, చేతాకుడు, భట్టి,

భూటకర్తయందు, కాలివాను, వరాహమిహరుడు) సంస్కృతపదపారిభాషము=గీర్వాణ
 భూమిలకుఁగల్గవృక్షముమంటిది. మృతజీవుడు=చచ్చియు బ్రతికియున్నవాడు. ఆ
 ముంపిఁజూడు=విక్రియార్థమైనవద్దను నున్నవలె నొకఁడంట. ఇతఁడు జైనిశం
 డితుడు. అక్షసుఁడు=ఇతఁడు కనుగొనఁడుకు. సర్పము. ఇతఁడే పరిశుక్తుఁడంటి చం
 పెను. తక్షకుఁ ..చేసినధన్వంతరి-పరిశుక్తు శమికునిమూలమనే సర్పగండముచేజన్మ
 న్నట్లు శపింపఁబడి నున్నదనిధన్వంతుడొక గృహము నిర్మించుకొని పాత్రాపనిష్ఠుడై
 శుమని. అన భాగవతకథనుచునుండెను. అక్షకుఁడు రాజానుగఁబడుటకై వచ్చుచుండె
 ను ధన్వంతరియను నేవనైర్దుఁడు పరిశుక్తునకు వైద్యముచేయుటకై వచ్చుచుండెను.
 ఇద్దఱును కాలిలోఁదారనిల్లిరి. ఎందులకొక్కడికి వెళ్ళుచున్నావని యుండొనలం ప్రి
 త్తింబుకొనిరి. ధన్వంతరిపరిశుక్తునకు వైద్యము చేయునని తక్షకుఁడెఱిగి వానిసా
 మర్థముఁ జెరిగి పఁగోరి, యొకపువ్వుఫలసహితమైనపుట్టును గఱచి దానిని భస్మముఁజే
 సి ధన్వంతుని వస్త్రాని బ్రతికింపును నను. అసాధారణవైద్యప్రజ్ఞగల ధన్వంతరి యావృ
 త్తము ల్లిట్లుగఁచెనట. తక్షకుఁడు ధన్వంతరిలంచుచున్న వెనుకఁబఁపినవనఁట.
 భస్మపటలము=బూడిదపోపు, మఘాషితరత్నకవళి=మంచిమాటలను మణులవలెను. భ
 ర్తృహరి ఇతఁడు చంద్రశర్మయను బ్రాహ్మణునికొడుకు. చంద్ర శర్మ బ్రహ్మ త్రితియ
 వైశ్య కూడ్ర బాతును నాలుగింటను నలుపురుకన్యకలను బెట్టియాడి బ్రాహ్మణ స్త్రీ
 యొను వారు. ఈ కథాస్త్రియందు విక్రియార్థమని వైశ్యస్త్రీయందు భట్టిని కూడ్ర
 విధియందు విధిగఁగఁచెను. ఇతఁడు కాలివాహనుని పుట్టుకకుయందు నూటముప్పది
 మైళ్ల దూరము నుజ్జయిని నేరెనట. ఇతఁడు మఘాషిత రత్నకవళియనుగ్రామముగాక
 కాశ్యపుని మఘాషితగ్రామమును, రాహుటకావ్యమును రచించెను. చిన్నప్పటి
 నుండియు ముగ్ధుల తపస్వరులు మొ॥ వారు నేవచేయుటయన నీతినికై బ్రతిమొందు.
 ఇహిగాజ్యకాలముననొక పేదబాపఁడు భువనేశ్వరునును దేవునుపాసింపి ముసలితన
 మును చావును రాకుండజేయునట్టి పండ్లొకటిసంపాదింపెను. కాని తాను దరిద్రుఁడు
 ను విరిగియునాటచే దానిని రాజునకొసఁగెను. రాజుతఁపియురాలైన యనంగనేర
 కిచ్చెను ఆమె తనకుఁబ్రియుండైన గుఱ్ఱపువారికేచ్చెను. వాఁడొకదానికి దానినిచ్చెను.
 అది తినియిచ్చుండైన గొల్లవానికి, అగొల్లవాడు అతిథులాలన పేదయైతెడుదానికిని
 నిచ్చెనట. అది పేదతోనిండియున్న గంపలోఁదైవ నీలందుపెట్టుకుని యింటికఁబోవు
 చుండినట. అప్పుడురాజు పిఠారునెక్కుమనిదికిని యందలినిజఁజుగఁగఁగని స్త్రీలెంత
 క్రియముఁజూపినను నన్తుఁడగఁగని నిశ్చయించి సంసారిమఁగు విరక్తిగఁగి యాపండు

ను విక్రీయమునకుఁబెట్టి తాను తపోవనమునకుఁబోయి నుభూషిత రత్నాలనుఁ దనకు
 యెప్పుడును కోవిదులు = మిక్కిలి తెలిసినవారు. వృందయంగతులు = మనమునకిఁ బ్రేరి-
 త్యోవిష్టులవే .. దీవగరమే అక్షయశరణులు, సనుభూరితలు మొ॥ నవి గ్రీవః చీ లను
 పట్టణమునండి లెక్కపెట్టుట అంగేయాదిభూగోళకాస్త్రముల కలహప్రైట్టులు మన
 యిందేయాలోని జ్యోతిష్ముఖులు ఉజ్జయిని నేగజితములందు మధ్యస్థానముగఁ దీవితానిగి-
 లిలకము-వావా. శ్రేష్ఠము, ఒకచెట్టు. పుటభేదనమే = పట్టణమే. మేఘసంజతము-ది
 120 శ్లోకములకావ్యము. ఒకయత్తుఁడు తనప్రభువైన టచేరునకోదో యపరాధముచేయఁ
 గాఁ గుచేరుఁడు వాని నేఁదానిభార్యను విడిచి రామగిరియను పర్వతముమీఁదనుండు
 నట్లు శిక్షవిధించెను. అతఁడాపర్వతముమీఁద నరికట్టముతోఁ గాలక్షేపముచేయుచు
 పెరిమిది నెలలుగడపెను. అప్పుడాపాదమాసమందొకవాఁడు దట్టమైన మేఘములకనఁ
 బులగా నరిఁడు భార్యకై యున్నదావస్థలోనుండి మేఘములంకఁ దిరిగి .. ఓమేఘరాజ
 మా ! నీవుకుచేరుని రాజభాగ్యమైన యలకాపురికిఁబోయి వాభార్యతో నాల్గుమాసముల
 లో పెచ్చుచున్నానని చెప్పిరిచ్చు "ని సందేశములంబంపెను. మేఘములకృతేతరు. అచెప్పు
 టలో నలకాపురికిదారియు, నచ్చలించెను. భార్యయొక్కయనస్థలు మొ॥ నవి చిక్కి-
 గాఁగని నర్థించివాఁడు. ఇందలిపురపర్గవ మే యుజ్జయినీపురినునుజూచి వానిమెలబడిన
 దఁట. రాజశేఖరుఁడు-వావా. రాజులగోశ్రేష్ఠుఁడు, శివుఁడు సార్థకవాకుఁడేయుఁడు
 = అర్థముతోఁగూడిన పేరుగలవాఁడు. అతిశయోక్తి-సంబంధములేకపోయినను సంబంధ
 మున్నట్టిచెప్పట. ఇదియొకయలంకారము. అద్వైతశ్రద్ధముల-అనియ, మనోము, గరిమ,
 లఘుము, పొప్పి, పొక్కికామ్యము, ఈశశ్రవము, వెశిత్వము. మహేశ్వరుఁడు=శివుఁడు-ఇ
 తనికి మేనంఠియు విభూతియే. విభూతియైన యైశ్వర్యము. కవిసమయము = కవులయాచార
 యము. గర్జనంబులు-మేఘములధ్వనులు. ఘనుఁడు-సావా. మేఘుఁడు, గొప్పవాఁడు
 భూవిష్ణులవ = బంగారువాసలను, లేక (మేఘపరమైశ్వరు) గొప్పవాసలను. విరసనము
 = తిరిస్కారము. అభీగమ్యుఁడు = పొందఁదగినవాఁడు. మందారము-కోరినకోరికలనిచ్చు
 ఁ కల్పవృక్షము. సాగరుఁడు = సముద్రుఁడు. సరిస్పదము = పాము.

పే. 27. కృపామితములు = దయతోఁగూడినవి ప్ర్యోజనంబులు = పట్టణభవన
 లు. కో సల-పగ్గిస్తులితచౌడే. గోనములదొంటి = గణములకుం. ఓంపఁ-పుష్టి. జాయ +
 పని. పరస్పరఅనురాగత్ర = ఒండొరులప్రేమయొక్క. కునలములందవత్తునుఁడు = భూమి
 కి నానందమును సృష్టి చేయువాఁడు. రమకమారుడు = లక్ష్మీకాదుడు, మన్మథుఁడు. ప

కొప్పుడు-పుట్ట. కాంతినిగలగుజేయకాడు, మాట్టుడు. మదర్మకడై=మంఠి
యాపుగలకాడై, లేక, మందలెలివిగలవాడై. ప్రతిహా=ద్వారపాలకుడు-ఇది రెండు
లింగములంగు మపకాగింపబడును. తోహారు=నమస్కారము. కేసరి-నానా. సి.నా
మా, గుట్టము, పొన్న చెట్టు మాదల=అజ్ఞ. సచిత్రన్=మంత్రాని. తులుగటకన్=సమీ
పమునను (ప్రథమ-కలగలి) క న్నెట్ట=మాపోపమి. మనఃప్రసాదకరము=మనస్సునకు
మిక్కిలి సంతోషముగలగలజేయునది.

శ్లో. 28. ఒడలు-విశ్లేకనిచనము. కృగ్గున్నుడు=చేసినమేలునుమచువాడు. చె
డట=కల్పి (డు-ఇదిపదావిశేషముగానే గొప్పకవులచే వాడబడుచుండెను. త
త్కృష్టములగు=మేలైనవగు. పూర్వసందితములగు=మునుపు సంపాదించినవగు. నె
య్యారసన్=స్నేహితులగు. గంపెడు-పుట్ట. గంప+ఎడు. బలగము=పరిజనము. ని
మ్మొద్దడనై-పుట్ట. నిర్ + ప్రబుద్ధమ+వి. ములుగు మన్న=సంతాపించుమన్నది.
పొయ్యిత్తము=పాపవిహారార్థము చేసెడు కర్తము. కృపలంతిరగిరములు అగు=ద
యానో-గూడిన వ్యాధులుములగులయగు. అపొగలపలాకనములన్=దగంటిమాపు
లను. మగునాత్మలగుడు=మందిగుణముల నెడి మణులకు స్థానమైనవాడు. మనుజేం
డుని-పుట్ట. మనజ+ఇంగుని=రాజయొక్క. పాదయొగళము=పదములబంట.

శ్లో. 29. కెవ్వని-పుట్ట నెల+ఎగ=విండుగుణము. కెవర=నమ్మజుంట. తొ
లుంగనో=బాలెనో. ఉత్తరీయంచలంబున్=వైబట్ట రెండు. గాటంబు-రెత్త. గాధం
బు. పరకాడు=పోటిచే నువాడు. ప్రశానలు=ప్రీతి. దండులు=కిక్కిరించు
నాదు. విహరంబుదిక్కి=గుణముమాని. మహాప్రసాదధరితుడు=విష్వసంతోషము
తో నిండినవాడు. పునఃప్రసాదములు=విరిగి సాగింబడి మోక్కుట. విక్రము=వీక
కావము.

శ్లో. 30. రామరాములు=మధ్యపక్షులు. అన్యోమ-విత్త. మార్మరము. కార్యంబు
గెవకుడొధవియ క, క, ట, ర, పలకు గ, స, డ, ద, వలగు. సకలకాపరితా
ప్తాత్మకం=అన్నివిధ్యులచేమిక్కిలి నింకనాడగు. పోక-పోవుదా. కృపం=ము.

అనిమివనప్రకరణము.

వరాజమును = పట్టము.

పే. 21 వాలినిల్లి = పాలపముద్రము. సరస్వతి-బోధాభార్య విద్యకధిదేశ. బృహస్పతి-బ్రహ్మవారపుత్రులలో నొకఁడు. దేవతలకునుకువు. గొప్పబుద్ధిమంతుఁడు. శుద్ధపతిమన్నకుండై = స్త్రీలకు మదమనిపింపినాఁడై. శ్రీరజనందితానాణి = శ్రీయంపిన వాఁడై గొరికిఁడోర్చుడు దేవమణిపింటివాఁడు. జన్మకారణమును. నానందిమనోహరమృదునింకమువకుగారము, తిల్లివండుగొనుయశము, పోగ్గిరిజనులకు నానందింబు నెఱుట. ఇదిగ్రహాలంకారము. మగటిమ = శోభము. సక్కులప్రసూనిల = ముట్టకు మండుంబుట్టుట. ఎల నాఁగ = యావన స్త్రీ. చిత్తరువులన్ = పటముననుకూలని యావములకు. వాఙ్మంగము = మిక్కిలిరూపక్తి.

పే. 22. ముక్కానిన్ తేటి = కాపర్యమునులగు జనునుగాంచి ముక్కాని-శ్రీ. మూడు + కా = అది అభ్యాసము, అదిభౌతికము, అదిదైవికములు. మేఘముల వంటి = సుంద్రాభ్యవశిష్ట భద్రగారిని జను = శుభకార్యముల ఎందుకై బ్రహ్మచారము నకు దూగిమైన మేఘమేనును-వనులు భద్ర, మంద, నృగయని ముందుజూతులు. కళ్యాణనిధి = శుభలక్షణములకు స్థామైనది.

అనిమివనప్రకరణము.

కూపప్ర కుంధూకము = నూరిలోనికప్ప. దుర్లభము = తొరరానిది కష్టప్రము నుక = మిక్కిలితేటగ.

పే. 23 నీడొని = పోయిన చైతన్యమునిదిది. నైదిక్రము = స్థితి చిత్రితులను. అమాంశ్యము = మోస మెఱుంగకపోవుట. వెంగలితఁబలు = ముఠప్రము-భిషి = ముఠములువినులై = నిర్గుణములైన. జనపదంబులన్ = గానినుములును. రాక కట్టు. స్థిరంశము (రాక = పూర్ణమువాటివెన్ను) మేఘనానానాడు-నానా. ఇంకుడు. శౌభంబు-నర్థ. మున్నుముతోగట్టఁబడినది = మేడ నూరినపులు-నూరినదేశము కాదు. సుదేశకార్యములు = వార్తలుపరిపూర్ణములు. పుత్రైందిరి = పంపి. జనుంబుడు. కాకా. ఇందిరి = కొడుకు. పిచ్చాభి = బుద్ధివేపుకొని-రక్తి నేమఁడు బొద్దుడుగాన గట్టు పలికెను.

పే. 24 అరదము = తన్ను కథము. భీమరాజు = మునుదితఁడై కదగ్గు-ఇప్పటి

నీరాదునీడదు జేతములు. నిషధరాజు=నలుడు. —నిషధవింధ్యపర్వతసమాశ్రయన భయో
 ప్సినశీతము=ఁగుండుజేతము. చుటంపుటంచలు—వృత్తి. చుట్టము+అంచలు—నలుఁ
 డొకనాడుతన ప్రసుదానిములో విహించుచుండ మాంసపేడొకటి యుతునిచ్చి శ్మశ్శా
 ను. అతడువానినిచరియితినిని వానిలోనొక్కదానిని బట్టుకొనియెను. అదితనకురాజసా
 యముచేయునని నిలఁచి. ఓరాజానొన్నదిడువుము. నీకుఁబట్టుకొనకారముగ నొకచక్క
 వికారమునీకొడఁగూర్చెను, అనినెప్పురానినివలఁడువిడిచివుచ్చెను. ముద్దులు...పలుకు
 లు, అయంచదముయంగివద్దకుఁబోయినామె చేఁబట్టుండి. ఓకాంతా? నేను నలునిమాతను.
 నలుఁడు రూపగుణవైధి ములాపమానుఁడు. నీవునాదీర్ఘంబవు. అతముపుకపరత్నంబు.
 మీయిద్దఱు సమాగమంబనొక్కతోభాకరంబు గీ|| నీవుఁజూకుఁబేర్చితో-జేవిన్చి నఁగనాపిసి
 యుజ్యులయాప-కాంగిసభన|| పత్తిసౌభాగ్యబాగాభి-బాధి భద్ర|| అక్షబాంకులవిగ్రహం
 బులగునె, ని పలికెను. ఎలవు-నావా. కొకక, ప్రేమ, పరిమళము. పువ్వులుకానమాళామాళికి
 క=చున్నధునికొర్యమునకు. పువ్వులుకాఁడు—పువ్వుపువ్వులు విల్లునందుఁగలవాడు, అవి అ
 రవిందము, ఆకాశము, చూతిము, నానుల్లిక, నీలోత్పలము పువ్వుటీరము—వృత్తి. పువ్వు
 + తారము=పువ్వుపావరిల్లు. పెజ్జ—ప్రకృత్యుక్త=పాన్పు. రేలు—వీ. ప రేలు. జు
 కేలి= నీటిచుందలియాట. భారతియ—పువ్వు. భరతవంశపురాజుఁచరిత్ర. సన్నదితుఁడు
 =మిక్కిలిసంతోషమును బొందివాఁడు. నాయోపిఁ=వాకుసమర్థతగల. పరోపకారా
 ర్థమేషదత్త శరీరమ్=ఇతరులకు పకారముచేయుటకొఱకే యిదేనామఁ(కుఱుఁబడెను)
 పే. 36 నిరుపేద=మిక్కిలిచీద. పథ్యపాపంబులకై=హితవై నవానికొఱకు, త్రాగు
 వానికొఱకు. పరివేష్టించి=మట్టుకొని. చేసి—తృతీయార్థమైనయ్యయము. సమేయము
 =మాడుకొనినది దారుఢ్యము=బలము. కునుకు=నిద్ర. సన్నిపాము—చిక్క. జన్మి=వా
 రిచిత్త శ్రేష్ఠములనెడు త్రివాడుఁబదోషము చేగలిగినమాహాకాండము.

పదియవ ప్రకరణము.

పే. 36 జగన్మోహనా కారకుక=లోకములను మోహింపఁజేయువాక్యలిగలవానికి
 మధ్యను లోకము=భూలోకము—స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళములలో మధ్యలోకమునట
 అను పాపము=కుందుతోఁ గూడఁజేర్చి పుచ్చుకొనెడినస్తువు.

పే. 37 కల్పలత—దానిచేగు. కల్పశృంగపుండ్రమునియర్థము. వైనిర్వర్ణము=ఁరంగు
 కూడియుంట. మకరందము=లే నే. ఇంపపదన=చంద్రుని పంటిమోము గల నూఁడుని.

పే. 38 పలుపదనములు=అనేకపదములు.

పను నుకొండవ్రకరణము.

కన్నూరి మఱి = కన్నూరుల గుర్తి. మంజరి — నానా. పూగుర్తి, పూవిశ్, కెడ్డము
తైము. మెరుకు — రూ. మెరుకు = అన్నము యొక్క కణము. మూయిపు — మూయి,
రా. ప్య. రేకార్థకమధ్యమపురుషైకవచము. అవ్యవస్థితి ముగాన్ = వ్యవధానము తేసిదిగా.
పెదగాడ్పులు = పేడిగాలులు. పెద — నానా. గార్త్ర శ్రమము. వ్యవహారశత్రుము = మనస్సు
వగుదానిమునందిది.

పే, 39. దరివారము = దగ్గరవారము. నాడుగొరె = అదివము మొదలు. జట్టబయలు
— పుష్ప. బయలు + బయలు. అవస్థాంతరము = మఱియొక స్థితి. విమనస్కు — విరుద్ధమై
నబుద్ధిగలది. నట్టునట్టులు = రహస్యప్రబ్రదేశములు. చక్కరబోడి = పంచదార కలిపి
బోజు మయినయోడుది. పెండ్లికత్తియలు = స్త్రీ హితురాండు.

పే 40. దుర్గమంబులు అగుతావులు = ప్రతనింపరాని చోటులు. అతమట = చింత.
అఃపుడు = రూ. నాపుడు, అనుడు. ఇవిఅనుధాతువుయొక్క అంతరిర్వార్ధకరూపము
లు, కేవావల్లిక = తీగపంటికరీరము. అన్నవారు = అడించువారు. అర్పు — అడుభా: ప్రి
రచార్థకరూపము. తీర్పువారు = చక్క: కేయవారు. వేడికొలు = వేడికొనుట. అగుడు =
కాగ — అగుధా. అంతరిర్వార్ధకము. జాణ = కేర్పరి ఎలల: వం = నిండుయోవనము.
నివ్వటిల్లు = అతిశయించు, చల్లకవచ్చిమురిదా: మెడయేన్ — అనెగా: 2 హిరంగమైనవ
నికవచ్చివిషయమునుమరుగుపరచ వేల. కలూడురూ. కలడు, కలవాడు. రాజహంసము =
శ్రేష్ఠముయినరాజమూతుడు. లేక, ఎట్టానిముక్కుకాళ్ళుగలహంస. హంసములు మూడు
విధములు — (1) రాజహంస (2) మల్లికార్జును. = మనీషముక్కు కాళ్ళుగల తెల్ల హంస
(3) భార్తృరాష్ట్రము = చల్లనిముక్కు కాళ్ళుగలహంస. మానసపర వరము = మనస్సనేడు
శ్రేష్ఠమునొకొను. లేక, టిబెట్లో (అ. త. న. స. స. ర. ము). (అ. టి. బె. డ్. వరము హంసలు
చాలగమండు వని చెప్పుదురు.) బింబము — నానా; మంజరిము, దొంపవండు. కెడ్డక
ము. — పుష్ప. కెఱ + మనము = అరివితోడిది — నమా: వండు చేరి, తోడి. వెలవ. లకు ఇరవై
బగు. మిగుఃబోలిక తరంగ = మిగుఃబోలిక. అనుంబయలు = ముఖ్యమైన హితు
రాండు.

పే, 41. దక్కవ దక్కు — పుష్ప. దక్కుని + అక్షయ = చక్కనివాడు. మెక్కులాది =

యోగవాసుల నువ్వగలగు చేష్టలుగలస్త్రీ. (టక్కు=మోసము.) విద్వత్—భక్తి. వి
ద్య. విద్వత్=స్నేహితురాలు, లే, స్నేహితుడు.—ఇది స్త్రీ పులింగములందును
నువ్వయోగింగన బడుట. నువ్వప్రసాదము=చిత్తము. నువ్వగ్రహ కన్య=మంచి రాచక
న్య. విధూ విధూ=కండ్లి కూడుగు, పెండ్లి కొడుకు. కలయిక=సంగమము, కూడిక.
ముక్తింటికంటి నుంటున్నాగ్నిమన్నముడు=శివుని కంటియొక్క మంటలచేత జాతని
మన్నముడు అవగానున్నధూమ్రముంప మైనవాడయ్యునననిత శివునిమాడవకంటి
నుంటలచేత జాతనీవనిభావము—నక్షత్రములలో దవభార్య, సతి, దగ్ధ మాటచేశివు
డుమిక్కిలిజోపించి ఘోరపన్నుచేయుమండెను ఆశపన్నులవ లోకములకేమిచేటు
వాటిల్లనోయని యిగ్గాగులధముపడి శివునివనస్సవగలవత గలిగించుటకై మన్నధు
నిబంపి. మన్నముడువతిఃపూజానియును శివునివైభవయోగిఃపదావతరముమిక్కిలి
యోగహించివానిని దవమాడవకన్నునో చానిభప్తముగావించెను. మచ్చలేనియ
చ్చత్రచక్రముడు=కొవలులేని స్వచ్ఛమైనచక్రముడు, అవగావంద్రుడు నడుమకొకము
చ్చయంతుడు. అదినుండేలొందెను, లేడియనికొంచును చెప్పెను. ఈమకరందూడ
నలగునవింటి నునోచుడయ్యు వానిలెనుచ్చగలిగి యుండలేదనుట. రాజధిరా
జులు=రాజులపై రాజులు, చక్రవర్తులు. పాదితిరివించములపై=పదములను పదముల
మీద. ఊడిగంటు=సేద.

పండ్రొడవ ప్రకరణము,

శోడశకాపరి పూర్ణముఅనుపదానుకలచేరించినదగు. పృథక్సాధ్యము=పూనిక
తే సాధిపద దగ్గర జాతువాసంకి=అరింజి (పదియవని) అంగారము. కృపా
రహితకరందయ్య=దయ్యానునెడులేని. ఇత్తమ్మి, వృత్తి, ఇతి+త్తి=కొత్తతా
మర్. పదేతి=నా, పదేతి=స్త్రీ. మానవలంక=నువ్వలంక వాడుని. భక్తి=
కృతార్థ. మందయో=స్త్రీ-వృత్తి. మెల్లనివకగలది పోల+మందువ=పోల
నించువన- తదర్థాధిమందు శివారంతి అవమును అయ్యువముగుపుడు నకారాగ
నుమగు. పరాస్తుతులు=కడముగము, అనగ, అయ్యము, గొడవ=మలము. మా
ర్గము=మృగము. కావులు=స్థానములు. మానిని-వృత్తి మానముగల యామిది, ము
ద్దియ- పృ. ముగ్ధ=సిగ్గుగలయాడుది.

కాని, వానివలె నశ్వల మాటల సహాయము పొందినాఁడుకాదు కావునను బ్రహ్మ
చర్యాది తపమువలన దుఃఖము నోర్పుకొనినదికల్గి, దగులు=బహిఁ దిద్ది య నిగ్రహము.
తగుము= అంతరిందియిగ్రహము. విడిపి=బంధచేసి. మెరుగు=సగుఁడు రెండవబ్ర
హ్మది. రూపకాలంకారము. బ్రహ్మనిబ్రహ్మ గానపునుగులలో నొకడగు అనిగ్రహ
నికొడును. ఇతను దేవతలకు గురువు. హహుద్ధిమంతుఁడు ఇతనికి నాచప్పరియనియొ
రేసులము. వాల్మీకి=వంశకము. హహపాదుకాంతిక్ష=నొప్పువా. కొళ్ళకు సమీపించుచి
యనుము. సార్వభౌములన్=సమస్త భూమిని వేయరాకాలను. విష్ణుఅగ్ని=శివునిముగఁ
గోపించి. వికృతానిన్=ఇంగునని. వాక్కుద్ధి=మాటలయొక్కననుష్ఠానము. వేసవేయ=
వృత్తి. వేయ + వేయ. అగ్నిఅక్షుగ్రహార్యమువి=జనులచేడ దయగలిగియుంచుకొంటాఁడు.
తగ్గము=పవిత్రజలము.

పే 49, కర్మకర్త = చెవికంటి చెవికనికడి. చక్రతత్త్వంబు=సజవేదకార్యము.
పురాహితులకు=మహాగురువు. వర్త. మంగళాకర్తవునజెప్పవచ్చును. హరికర్తవ్యము=గంగా
ద్యారమందలిపట్టణము. త్వామము మధువుఅను రక్తముఁజెంపి యున్నదిని విర్తిం
చెనట. అరక్తముఁడు మరణకాలమున స్థలము మహాపుణ్యక్షేత్రము కావలయునని
ప్రాధికంప విష్ణుపట్టణగ్రహించెనట కనుఁగూడి పుణ్యక్షేత్రమగును. పరమేష్ఠింబ్రహ్మ
క్షీంది=భగవంతుని నిలిపి. అమృతజలములు=క్షీర్ము. ఉదా=ఉదయ. భాగ్యవ్రో
హి= సోపానానికి హరిచేసినవాఁడు. గుర్గము=వెదురితి అప్రయంజె=మృత్యుకాలా
ననుట. నిరూపకముఁడు=అజ్ఞాపించువాఁడు. దూరవో=విందించెనో. ఉధిపతిపాతము=
కాలమునందుకొనుట.

పే 50, కుశలక్షణములు=మేలైనగుణములు. కలిని=కర్మమున నహీనుండల అధి
కార్యంబు=భూచక్రమునకు రాచితము. మేను. ద్వంబు=నిదుట్టు సప్తస్వములం
కుమయొక నిర్భయముమై దేవతలకు స్థానమైయుండునగును. మృత్యుములందుఁ జే
ప్పడెడియొప్పుది. ఇందుండువానికి నుత్తరానము పగలును ఉత్తరానము రాత్రి
యొనెయొందును. స్వర్గమునకు నాధాఁడగునని తోలొత్తురు. చరమతత్త్వంబు=దేవ
తత్త్వము. కానిచేసె=మారుచు.

పనునాలుగవ ప్రకరణము.

నారాయణుడు-పుణ్య ఉదకము స్నానముగాగలవాడు. హిరణ్య కశిపుడు ఇహమును హిరణ్యాక్షుడు నదికొడునులు. పూర్వజన్మమందు వీరువురును విష్ణుని ద్వారసాలకులైన జయజయలు. వీరుసనకనందనుల శాపముచే రాక్షసులై పుట్టిరి. వీరుగొప్పతపస్సుచేసి బ్రహ్మగురువులవలన ననేక పరమలను బడసి దేవతలకును మనుష్యులకును బెనుబాధలు కలిగించిరి. హిరణ్యాక్షుని విష్ణువు వరాహరూపముదాల్చి చంపెను. అందుచేత కానియన్న హిరణ్యకశిపుడు విష్ణునకుఁ బరమవిరోధియయ్యెను. ఇతనికొడుకు పృష్ణుడును గొప్పవిష్ణుభిక్తుడు. తిండికొడుకుతో ననేక విధముల విష్ణుభక్తి నూనమనిచెప్పెను. కానియతడు మానక బడచిట్లుండయ్యెను. ఒకదినమున విష్ణునక్కడనున్నాడు చూపుమనితండ్రియదగఁగా బ్రాహ్మకుడు"ముగలడెంతబోధిగలడు గాలిగలదాకా శంఖుంగుంట్లం గలడెన్నిదిశలంబవ్యుంశలన్ ఖగ్నోత్తనంచాగ్నియన్ గలడెంత తారముం ద్రిమూర్తులంద్రింగ వ్యక్తులందరిటం గలడేశుండు గలండుకండ్రివెడకిం గా నేలనీయాయెడన్. కిల ఇందుగల డందులెడని! సూరేనాము నెలనున్నకి సర్వప గతుం దెంచెలను వెడకిచూచిన! నందందేకిలడు దానవాగ్రాణివించే". అని యుత్తరముచ్చెను. అట్లయి నీస్తంభమునందున్నదామని యొకస్తంభము నీరెడుత్వంగా దానిమండి నరశరీరమును సింహముపుడయ్యె గలిగిన రూపముతో విష్ణువునచ్చి యితనిజూపెను. తెగటార్చించిపి. ముజ్జగుములమర్క=మూడు + జగములమర్క. అభయప్రదానము = శూనిమిచ్చుట. దుష్టదానవుని = నెడ్డరక్కెంబి. ఉపశమింపక = శాంతిపొందక. ఉంకింకె=యిష్టింకె. పాపింజీనిములమర్క = పపములనడి పద్మములకు ఉపసంహరింపునని = మంలించునని. స్థలనుపాశ్చిమ = అస్థానముయొక్కమిహిమ. కోవిదులు = పండితులు. నెలవై = ఉనికిపట్టె. నిలము = సారంగము = కన్నము. గోపి = సహ్యముకలిగి. దింబక = శృంగకాశమేట్టలవాడు, అనగా, బట్టలేనివారు, శూపణకులు = బౌద్ధ సన్యాసులు.

మే. 61. కొండొకటిడవు = కొండెముసేపు. సమత్వము = ఎదుట. అందలంబులు = పల్లకులు పాదచానీ = కాల్యతోనడచువాడు. రాజయత్నము = యయిరోగము. భృగ్య ఆమాన్యపమేతుడు = బాలులు మంత్రిలతోఁ గూడినవాడై. కృష్ణా జకమ = లేడి తోలు బద్ధపద్మానమ = బాసినపట్టు. (పాడికము)

శ్రీ. 52. వెల్లివిరిసి = ప్రవహించిన, తపోనిష్ఠులు = కష్టస్థులగు నియమముగలవారు
అనుచితము = తగనిది. కట్టెనుట = పుణ్య. కడు + ఎదుట. అశ్రుచ్యురములు = క్రొత్త వారు.
మండితజన కమలలకరప్రభాకరుడు = పండితులను తామరకొలనునగు నూర్చునింటివా
డు, అనగా, పండితులకు సంరక్షణ కలుగజేయువాడు. ఆలిధులు = విందునకు వ
చ్చువారు. సపర్య = పూజ. సంవడింపక = ఆరికయించగ. పొడరణంబు = పడములధూళి
అశిష్టుంక = హితముకొరుటలు, అనగా. అశిర్వాదములు. అశిష్టు-అర్చ్యుతప్య.
రత్నకంబకము = గివాసి. హరిచందనము = శ్రీగంధము. బూతి-ప్రకృ. విభూతి సోపాన
ములు = మెట్లు. ముక్తికాంఠము = మోక్షము నెడుటొంటి, దామకము = దండ.

శ్రీ. 53. జగద్యంపవము = లోకమును మోసపుచ్చుట. జీవన్ముక్తులు = బ్రహ్మయోగి
యై మోక్షమును జొందినవారు. మునిరాజులు = మునులలో శ్రేష్టులు. తరంబులవారు =
పురుషాంతరములవారు, దయనీయము = దయచూపదగినది. పంచఅక్షర-ప, మః, శి,
హః, యః. పునశ్చరణ = మంత్రము తిరిగితిరిగి పఠించుట. గండకల్పై = ఒకదినుకకల్పై.
ప్రసన్నుడేత్రు = సంతోషుడేత్రు. భక్తవత్సలుడు = భక్తిగలవారియొడ పుత్రభావమును వ
హించువాడు. చిచ్చుకన్న = అగ్ని శీతము. చిలువపేగు = పాముల యెడలు. బూమిల
లగము = నీకాచముల సమాపాము పూపచందురు = లేతపండ్లుడు. బూదిరేకలు = వి
భూతిపెండెకట్లు. బుజ్జగించి = లాలనచేసి.

శ్రీ. 54 వల్లె = సర. పసిడిపాగుకలు = బంగారు పావకొక్క. అధ్యక్షింపుము = ఎక్కు
ము. అంతర్నికుండుఅయ్యోక = ములుగువడినవాడయ్యెను. దివ్యసంస్కరణములు = జీవ
తయోగిద్లు-మణిలల సంస్కర మొకటి చేతల కొకదిగము. అట్టి 360 దివ్యదినముల
జురొక కర్మము. నిర్మలక బాణమానకృప = కారణములేయే కలిగినదము. కా
ల్యోక్త్యముంక = అకాలమునందు జేయదగిన కమలు-దంతిధానవాదులు. మహావ్యయ
డు-కలూనికొడుకు శివునివాహనముల కృపగము. ఇకడు కొటిసంవత్సరములకెచ్చ
తోఁ కతముపలిసి శివునిబొది యెరని యనుగ్రహముచేత, కార్యరికే బుర్రభావమును
జొందెను. కుమారస్వామి-పార్వతి పరమేశ్వరు లేకాంతింబుగనుండ, కాలేష్టలను
బూడఁగోరి యిగ్నిదేవుడు చిలుకదూపమున కటికిఁ న్నుములగుండ నంతిపురుషుఁబొచ్చి
న, పార్వతి యెదిదూది సిగ్గుచేరిచి పెదలిపోయెను. శివుడును కానిబొది కొనిగిది
యెచ్చెను పరమమున తనరతిన్నును ద్రోగఁగునుకెను. అగ్ని దానధరింపఁజాలక మెట్లు
లతో నిడువ దానినొంది కుమారస్వామి పుట్టెను. అచ్చట అగ్నిభార్యలయిన య్రాముని

ద కృత్రికలును వానిఁజేందిరఁట. అందుచే వానికి కారితోముఁడు సేయవచ్చును. వికృతములు-తూర్పున ఇంగ్లఁడు, నైర్వృతిమాలను నైర్వృతి, దక్షిణమున యిముఁడు, ఆగ్నేయములను అగ్ని, పడమరను పరుఁబడు, వాయవ్యములను వాయువు, ఉత్తరమున కుదేరుఁడు, ఈశాన్యములను ఈశ్వరుఁడు భగవానుఁడు=భక్తుఁడు=శివుఁడు, భగవానుఁడు=అచ్యుతస్వ. భూయిష్టమై=అధిమై.

పదునైదవ ప్రకరణము.

అనుభూతిగర్త=అనుభ్రమముగా. కొందఱు=పొగడు. వాక్రచ్చి=చెప్పి. భాగిరథి=భూలోకంగంగ-గంగ స్వగతమున మందాశినియనియు, భూలోకమున భాగిరథియనియు, పాతాళమున భోగవతియనియుఁ బిలవలెబడును.

శ్లో. ౪౪. కాపీనంబు=గోదరి, అపన్నులక=అపదవోందికవారికి. భగవత్ కైంకర్యము=దేవునిసేవ. ఆయ్యనద-పుష్ట. అ+అనద=అదిక్కు లేనివాఁడు. లేమి-ఉండు భా. వ్య. భావాధికము. పోగి=దిచ్చువాఁడుప్ర. యోగి.

శ్లో. ౪౭. అనాధపేత సంస్కారము=దిక్కులేని కలమును దహనముచేయుట. అశోక్తి-పుష్ట. అర్థ+ఉక్తి=పెద్దఅమాట. అక్రమములు ౪ బ్రహ్మచర్యము, గాన్ధర్వము, వానప్రస్థము, సన్యాసము. విశ్వరములు=మిక్కిలి నశించువి. ఆప్తిమలు=భగవంతుఁడు మన్నాఁడని నమ్మునాడు. భగవద్గీత-భారతయుద్ధ ప్రారంభమున అర్జునుఁడు పోదరులు, మిత్రములు వెలువారితోఁ బోరవలసి వచ్చెనదాయని విచారించి ముసోపుకండున బాణములు క్రిందఁబాటవైచి పోదరాదులను జంపవోల్లనని కృష్ణునితోఁ జెప్పెను. అప్పుడు వానికి దైర్యము గలిగించుటకై గీతోపదేశములేని యాత్మయొక్క నిత్యోత్సమును కరిరముయొక్క యనిత్యోత్సమును బోధించెను. అందు “శ్లో” నానతోవిద్యతేభావో నాభావో వివ్యతేప...: ఉభయారవిద్యప్తో నైస్తవయోయాత్మత్వదర్శిః-అనఁగా, అనన్యస్తునయిన దేహమునకు నిత్యోత్సములేదు. పద్యస్తుతయిన యాత్మకు అనిత్యోత్సములేదు. ఈరెండియొక్క నికృణము తత్త్వజ్ఞులచేత విధాంతింపఁబడియున్నది ముఖ్యము “శ్లో” అన్తవన్త ఇమేదేహో నిత్యస్యాత్మాభిరీతిః. అనాశివో ప్రమేయస్య తద్దృఢ్యధ్వస్యభౌతః॥ అనియుఁ జెప్పబడియుండెను. ఈ ముఖ్యములు=వేదఃపదు. రాజ్యంతు నరిఁధ్యంతు=రాజ్యముకుదను నరికము తప్పక కలుగును.

పే. 58. వేదశాస్త్రం = వాచాను. ప్రబు = కూగిరింగి. వేదశాస్త్రం = వాచాను. వాచాను వాచా, రాణి, నేద. తొలి యొకసరపాటుండు..... వాచానులు విడిచి ఇచ్చేద మనభారతాది గ్రంథలు లోనున్నట్లు గానరాదు. రాజరాజ వశేంద్రవరు రాజు పుష్పభార్య ప్రేరేపణములనఁ జనపెద్ద భార్యకుఁ దనలనఁ గలిగిన పుత్రుని సారం గిధరుని జంపఁబెను. అపిల్లవాఁడు సదోకపీఠుని తెలిసినపిమ్మటఁ దానాత్మహత్య చేసికొనినట్లు మాత్రము విశము. షేక్సపీఠుర్కవి చేసిన “ ఒ ఛల్లా ” యను నాటకములో నొక రాజు తనకుమారుని భార్యను జంపి తానాత్మహత్య చేసికొనినట్లున్నది, కాని వానికెట్లు భార్యలు లేరు. గతుక యీ గాధ కల్పితమయి యింతును. లేదా రాజశేంద్ర పారంగధగుఠకుఁ జెంది యుండవచ్చును. అన్తస్తానకాలము = అచారము నడుపనిలసిన సమయము. వైకల్యము = వికలభావము ఇహోపంబు = నీతిచాయకేసై, సమస్త నణక వలును గలిగిన పూర్వపుర బ్రహ్మిరాజు పురిమంచరిత్ర-ఉ. భారతము. ఉపచారవాక్యములు = గౌరవపు మాటలు. బాహ్య = వైవయ్యున్న. అంతిస్తాపరు-వృ. అంతి + తాపము.

పే. 59. ఏకతంబుగఁ = రహస్యముగా. సాయము = తోడు.

పసునారస్మప్రకరణము.

వాచాకర్థమందూర్వ. సంగోషమును వృద్ధిచేయువాఁడు సౌజన్యక = మంచితనము. సుపిం = బాధి సంక్రమించెను అని = కూడుకొనెనని, ప్రకృతి జనబులు = పురజలు ప్రమాద భరితముగఁ = మిక్కిలి సంతోషముతోఁ జేసెడిగా. అచ్చముగఁ = తెలియముగ. వాధకాక నామధేయుఁడు = అర్థముతోఁ గూడిన పేరుగలవాఁడు. భూతి దియ = వాగ్దామయిడ కరుణ. పౌశ్చిమ = నేర్పు. గొనములు = లగ్ని. గుణములు. కొర పడియె = లోలున చెప్పు. చిరుండులు-వృ. చరుపు + తరులు = చరువువారు. ఉపవేదన ము-రూ. ఉపవేదము, ఉపనాయము = చుగు, భక్తులు = బ్రతుగలవారు. సుగుణలో భుజు = మంచినణములయందు భోధిశ్యులుగలవారు. అనఁగా, లోభితన సామ్యవ్యయము చెయిలేక యిరుదురాస్త్రు తనమరవాతెనని కోరుకట్లే, మంచిగొనములను పోగొట్టుకొన కి యితిరులముందరి మంచినణములను నేకించువారనుట. దుజ్జనదుగులు = వైద్య వారికి దూరముగా నుండువారు. కిన్నుని చింపమానులు = కిండ్ల కాంచముల గలుగఁ జేయు వారు, అధిప హింమఁ = ఎక్కువ. అపఠోహింమట, మెలంకు = నేర్పు. వృగ

గయాకేడ=వేట+అనునాటి. నెలసోద=మిక్కిలి నేర్పరి. మోకము=నాలుకాళి
జంతువు-యా. మోకము-వా. వా. జింక. అరుణ్యము=ఎత్తైనదనము (పత్నీర్థిహనుఁ
డై=మొందటికిఁజూచి నిలిచిన దొడనుపాదముగలవాడై. (పత్నీర్థిహనుఁడగు
యి ఎడను కాలముందటికి చూచి నిలుచుట.) గుడి=లక్ష్యము. చారలమోకము=శ్రుతి
కాయాలము=శ్రుతి-వావా. భారద్వాజపక్షి. ఇగుమడించిన=రట్టించిన. మున్నడించి
న=మూడురట్లంపున. శ్రుతి మూడు+మడుగు+ఇంచిన.

శ్లో. 31. దంటులగు=దిట్టతనముగలవారగు. దంట-వావా. జంట. యథాయథ
తం=చెల్లె చెదరు, అఁగా నలదిక్కులకుఁ జెదరిపోవుట. సత్వరంబు=అతిక్రిష్ణముగా
నాటటము=వాడిబాణము-వృత్తి. నాలు+అమ్మ-యా. వాలమ్మ. వాలరమ్మ. బరి=
పొప్పము-ఇక్కడ 'బయలు' అనునర్థములో నుపయోగింపఁబడినది బరి-వావా.
దొంగ, శత్రువు. శ్రీలుపులి=శిశుదుపులి. దుఃఖాయబాహుకాలి=జయింపరాని భుజుల
ముఖవాడు. యనుపురి=నీటి సయముని యానీతు. వానికొనించిన=వాడులేనిన.
ఉగ్గడించె=దొంగఁడను. సముజ్జర చాచకము=తిగినవేళకుఁగల ములుకుదనము. చా
చకము=చాచకభావము. మిన్న చెయ్యుతక=శ్రేష్ఠమయిన కృత్యములను. బొట్టియ
లక=కుమారులను. ముక్క-మునుఁగుధా. కృపంతము. రతనాలు-యా. రతనములతోఁ
బ, సేనువరింపగునపుడు ముప్పైంక పదములకు, ముప్పైలోపమును తిక్కుర్వి స్వరమున
కు దీఱుకొనును నవ్వును. కుక్కము=టోపి. దువ్వలునిలు=కట్టుబట్టులు వృత్తి. దువ+
నిలునిలు. చీరక=కలువకి.

శ్లో. 32. పాదరక్షలు=చెప్పులు. తనపట్టిని=తనకుమారుని, శత్రుమనీ పాలరకుఁ =
విరోధిరాజులకు. దురపిల్లి=కోకించి. గొట్టి=సల్లాపము. చేరఁజేరి=పిల్లలనుఁ బిలిచి.
బుజ్జగింపు=లాటన.

శ్లో. 33 కొదిములు=పిల్లలు. మృగరాజు=నింహము. పోయి=పూసి. అమా
త్యంబులు=జలలేనిది. బహూ-రణము=గొరనము. కడుకాలరి=విక్రీణంతరించి.
విరాగి=రాగములేనివాడు. ఉత్తంబు=పరితాపము. సుతి ఉపభోగముతక = ప్స
యనుభవముతను. జులిదక్రివరిక-ఇతఁడు రామునికూను. యజ్ఞనిల్కండము ఋషి
లే వేదాంతోపభోగముకొంది రాజ్యాంగ విషయములయందును పారలౌకిక విషయము
లందును అత్రమత్తుఁడై రాజ్యము నీలెను. శరీరసన్ధ్యావ్రము=వేదమునకుఁగల కిఱుక
ములవిడుపు. అఁగా, జందిము లీసివేయుట, బోడిరిలతో నుండును, కొపము

జూంబి మొ॥ ధరించుట. (సన్యాసము = కామ్యుక్తి మఃకామాల విడుపు) ఆర్తసన్యాసము - కామాదులను విడుచుట యనెను. తరియించుట = (సంసార సముద్రమును) దాటుట. పుంశ్చరణము = తిరిగి తిరిగి పఠించుట. అక్షరలక్ష = ముక్తి సాధనము. భిక్షోగంబులను = సంసారిను నెడు వ్యాధులను. సాష్టాంగము = ఎనిమిది య గములతోఁ గూడినది - శిరము, మనము, కంఠము, పిత్తము, కరణము, కణికములు, పథ్యము, ఇవి యెనిమిది యంగములు. మంత్రరాజులు = శ్రేష్ఠములైన మంత్రము.

శ్లో. 66. నీతిరామోకల్యాద్దుట-సంపదలు వానియంటిని నచ్చున్నట్లు కర సాగ్గరముతో నొకరించుట. తుమారద్యను సమేతుఁడై = ఇద్దఱు కొడుకులతోఁ గూడినవఁడై. పూగ్రుచ్చిట్లు = పయనగానొకటియై విడువకుండ.

పమనేడవ ప్రకరణము.

శ్లో. 67. విప్రవదక. చిట్టదని-వ్య. చిట్టి + అడవి = చిన్నయడవి. కాలకంఠుడు-వానా. శివుడు, యముడు. అది = కష్టము.

శ్లో. 68. విప్రభ = వత్సకుయ్య. ప్రియగుట-వ్య. ఎదుట + ఎదుట. దిగంతవి కాంత కీటుకాలుతిను = దిక్కులొనలపలుకు వ్యాపించియున్నవి గలవారగు. మూలలు = నేలలు. మందారము, సంశాము-ఇవి కల్పవృక్షములు. కోవిదులు = పండితులు. భావికల్పవృక్షము = విద్వాంసులలో శ్రేష్ఠము. భౌతికవృక్షము = సోదంశ్రీను.

శ్లో. 69. మూర్ధాభివక్తలు = రాజులు-వ్య. శిరస్సుమీద నిభిషేకముగా బొందినవారు. సంవయములు = గుంపులు. మేఘతీము = తనతోడను, తల్లిదండ్రుల తోడఁబుట్టిన వారిలతోను సంబంధభావము. తగవులు = పెండ్లికూతులకుఁ బెట్టెడుసారెలు. ఏవాశ్చ-వ్య. ఏను + వాళ్లు = వివాహాంతరము వియ్యంబు లొకరికొకరు సంపెడుసారె. (ఇది యొప్పుడు బహువచనముగానే వాడఁడురున్నది.) వడికోలు = పొగ్గన. గాజులలు = చిచ్చరివ్వ. 'గాజురాలు' అనియుఁ దలెను. మూనికలు = ముఱికిములు. పొగ్గఁడవు = బాగుగాఁ దలిపినవాడవు. పామరుడవు = అజ్ఞుడవు. వీనులు-ఇది నిర్భావమందనము. కశోమ్మలై = కలిమియై.

శ్లో. 70. అంబులు = కిమురు-వానా కామలు రాగవిహీనము = అనరాగములే

నిది. దీక్షకాలముఃప్రమాణము=నిడువయిన యాయస్సుమొక్క పరిమితి. దివ్యశృప్తి=జ్ఞానశ్రుతి.

పే. 68. భౌతికాలకాలు=రాగల కాలమును వచ్చువారు. తత్పరుడు=అసగతవాడు. ప్రియదర్శనుడవు=ప్రేమాస్వయాపుండ్రు. ఉత్తరీయాంచలము=చీరకలంకగు. సమాశ్వాసింపక=చీరడించుట. అద్భుతాననాములు=హాశ్చర్యమును గలిగించునవి. ఉత్పన్నములు అయ్యెక=పుట్టెను. సృష్ట్యాది-పుణ్య-సృష్టి+అది=జగము సృజింపబడినదిమొదలు.

పే. 69 ముక్తః=మోక్షమును బొందినవాడై. నిండుప్రాయము=పూర్ణాయానము. గంఠెడు-పుణ్య. గంప+ఎడు. మనోంధసిద్ధి=కోరిక నెఱవేలుట. నిమగ్నః=మునిగిసవాడై. ఉవ్విరులూరు=త్వరపడు. శంకాసంకలితమై=అనుమానముచే నూర్చబడినదై. గండ్రగొడ్డలి=పెద్దగొడ్డలి. చిదుగులు=కట్టెలు. జ్వాల=మంట. గండము=నిప్పులగుంట.

పే. 70. చెక్కు=చెక్కిరి. వట్టవపులు-పుణ్య. వడు+అవపులు. దుఘటము=ఘటింపనిది కంజలు-పుణ్య కంపు+జలు=ఎత్తిజలులు. గట్టెక్కుట=సుఖస్థలమునకు వచ్చుట. అండక=అశ్రమమున. మహేంద్రపీఠము=దేవేంద్రుని సింహాసనము. ప్రాజమపుల=వేదము-పుణ్య. ప్రాంత+చగుపులు. అయ్యదను-పుణ్య. అ+అదను=అనమయము. పచ్చికాయలు గోయాట మండకము. కార్యములు పొందకపడి చేయుట వలన హానికలుగును.

పమనెనిమిదన ప్రవేశము.

పే. 71. అబలాదులు=హాళియు (ఇది దేశ్యపదము) అసంభవములగు=తటస్థింపనగు. కొని=అభివృద్ధి. అని+కొని ప్రగల్భములు=దంబములు కాల్యంబులు. అనియెను=అభివృద్ధి పడవి=ఉత్పత్తి. స్వసంక్షామము=అన్నము గొవలకొనుట బొందుకము=రీతియూ. బొందుకము, బొందుక. ఇటువంటిదేము-పు. ఇనుము+బొందుకము ఇచ్చటి పాదవిధికి కాంతము. శస్త్రసృష్టియందును=అయుధము చేర్చి ఖేదింబురాగడగు. అప్రస హత

ముగ్ధ = లింగి కొట్టబడబోయినది. సంచారక్రిడ = చంద్రునియగు వాడు. మెక్కువో = పడన పోయింటి. కలకు = వాడియైన మాటునునగు = సంబాదిముడిగి నెక్కువైదుగు. సామగానము = సామవేదపురబాట. కలసివ = కలసివచ్చెను.

శ్లో. 72. అదిలోకము అగు = తులలోకమును మించినదగు. అత్రమునకాలోక్యప్రభాతుతో. లెప్ప = బాగు, కలదేము = పుష్క. కలది + వేమి + అంక = ఇది నమ్యాదిసంధి. ఇర మిక్కుడు = చాలకాలమునందే నేహితుడు. సంగడి కాడు = నేహితుడు. స్త్రీ భిం సంగడికలై. వీనులు = నిత్యబహుచనము. భగవతి = పార్వతి - వావా. కరస్వతి, గంగ. మహిష అశురుడుకాని = మహిషుడను రాక్షసుని జంపి ది - దేహానుర యుద్ధముంగి రక్తినుతందలు జచ్చిపోగా దిరి తపసుచేసి బ్రహ్మరమువలన మహిషునిగణే. అరిడు సగము మహిషాకృతి, సగము సరాకృతియను బొంకను. అరిడు గొప్ప పిల వంతుడు. కూర్చుండై జనులకు బాధించుచుండెను. ఎల్ల దేవతల తేజస్సుల యంత మునగాని పార్వతి భద్రకాలి రూపమును విహించి యతని జంపెను. అవాహనముచేసి యుక్త. బాసలు = ప్రశంసలు.

శ్లో. 73. బాములు = తల్లి. యామములు. స్వగృహాభిముఖుడు = ఈ యింటి వైపు మొగము దెచ్చినవాడు. ఇంద్రబాలము = కనుకట్టువిద్య. అధికలయఘ్నములు = సగము అయఘ్నములవారు. శ్రీగుణిని మెదన వయింట = సంబంధము గలుగక తేనెకొనుట. పరలయ త్తదిక్తుడు = ఇ యిల కిధివయిన మనస్సుగలవాడు.

పంచాష్టాదశ ప్రకరణము,

శ్లో. 74. ఏడుగడ = గురువు. తల్లి, తండ్రి, పుత్రుడు. విద్య, దైవము. భార అని యేడుసీతులుగల రాక్షసులు. హృదయేష్వరుడు = పుష్క. హృదయ + తాత్పర్యము = భరిత. భిక్షుడై = దుఃఖము పొందినవాడై. విమనస్కుడై = విరుద్ధములు బుద్ధిగలవాడై. విమోగము = ఎడలబాటు. ప్రణయకలహము = పోలయలు (పంపులకు గలిగెడు కలహము) కాచి = విరిచుకము. ఉత్పత్తిము = దుఃఖము కలి = ఎమయము. (గిరి = పిల్ల) చిత్తాత్మము = దుఃఖమువలనిజ్వరము. ఉత్తమ = ఉత్తము = మంచి మనస్సుయొక్క

పే. 75. గుణరత్నాక్షరము = నంది గొనములకు ఆకరములు వాని. పలుద్రము
 బోలి-సముద్రము లో గల్గియుండును. ఈ రాజసంతు గుణములను రత్నములుగలవను
 ట. గంధీనులు = తోలుగుండెగలవారు. రాజసంతు = రాజులలో శ్రేష్ఠుండు-వాని
 ఎఱ్ఱని ముక్కుకాళ్ళుగల యువ. అపవేశ = కూడని సమయాము-ఇది మిత్రసుగ్రాహ్యుని
 మాసము. ఇట్టివి ప్రయోగావాదములుకావు. అభిము = అపద. శీవశేష్యుని = మగని.
 ఆపూర్వ = కొత్తవయన. నాపడుచున్న = నేనబొందుచున్న. పరతంత్రము = ఇతరుల
 కధనము వీరుకొలుపక = నెలవిచ్చి పంపకగా. ఏంకిక = ఎవరికి-నూ. ఏవారికి, ఎన్న
 రికి, ఎన్నారికి. సప్తవిత్ = గౌరవింపబడినది.

పే. 76 బకధాన్యము = కొంగులె ధ్యారించుట, అనగా కల్లజపము విధము =
 భవము సంతకచిత్తుండు = ఎన్నుకొనిన మనస్సుగలవాడు, అనగా, ఎన్నికకు నెఱవే
 రుకొనినవాడు సాధి = సతవ్రత ఉద్యమము = ప్రయత్నము పాటింపజైరి = అదరిం
 చకుండిరి సదనము = గృహము సమక్షమునక = ఎటుట-విరు. పరోక్షమున వేగులవాం
 ద్రు = రహస్యముగా వారకాలను గొనితెచ్చువారు ఇదితము = స్పష్టము.

ఇటువనియన ప్రకరణము.

పే. 77 అవధాంసలము = నివారణ దండనజ్ఞునివి = శిక్షకుండగివాడై. బ్ర
 హ్మణ్యులు = బ్రాహ్మణులులు అనుపాదులు-ఇది గ్రామ్యము. (అన = అదిమెదురో
 టు, అశ్రుణము. 'పాను' అనునది 'పానుపు' అనుదానియొక్క చిన్నరూపము.
 పానుపు = గుంచము. లే. పటం.) మూలకాలములియు = తెలివిరక్కువవారిచే నిండినది
 కావిశ్లేలు = కామయనిస్సములు.

పే. 78. అపంగతిము = కూడని పోవుట. శ్రేణుః కాములు = మేలున గోరువారు. ఉ
 దుపలయుక, పోగొట్టుకయు. ఉదుపక = ఉదుగుధా. పేరణలుమున్నానధికా
 కము. మృగులు = నూపింటివారు. ప్రమాదోధనుపామోపి = బుద్ధిమంతులకును పొరపా
 టులునచ్చును. లోకోక్తి = సామెల-పుట్టి. లోక + ఉక్తి = జనులమాట. మనవులు-వ. గ.
 మనవి. భంజించు = విఱుచు. విశ్వరము = మిక్కిలి విశించుచుది. యోగములు నాలు
 గు-శృత, శ్రేత. ద్వాపర, కలియుగములు. పరమధర = భూమి-పుట్టి. భవమున భవం
 చునది, అలుపు = మిక్కిలి చిన్నవస్తువు, చర్మభస్మి = చమకమునెడు కొలిమిత్తి.

కలకాలము = బ్రతికి యున్నంతకాలము. భోగపరాబ్ధి ఖండము = సౌఖ్యములకుఁ బెడఁగఁ గనుపెట్టినవాఁడను. సేవ్యుఁడను = సేవఁజేయఁ దగినవాఁడను. ఉత్తరవాహుజు = దక్షిణ వాహులు లేక వ్యూహు-త్వ. తేత + జన్మములు = పౌరంధ్ర యావముగలవాఁడు. వంగసంఘము = వంగమున. ముక్తికాంతి = మోక్షము నెడు స్త్రీ.

శ్లో. 79. ప్రణవపీఠములు = టంకారము నెడు పీటలు. ఉపనిషత్ విభుజ్జా = వేదము గాములందు, పరమపదము = వైకుంఠము, అధమగతి = సిద్ధమయిన స్థితి. అగచ్ఛాత్ము = ఉడుము-త్వ. అగ్గము + చాటులు = ఇది నిత్యము బహువచన యాధముగా నే కావ్యబహు ము. ప్రవాదము = కారణములేయే కలిగి లోకమునందంతట వ్యాపించినమాట. గగనంబు = ఆకాశము. మందగింపలేకుంకగ్గలేను. పాదరేణువులకా = పదములధూరిని. యతి రాజా = సన్యాసులలో శ్రేష్ఠుఁడు.

శ్లో. 80. ప్రకాంతుఁడు = మిక్కిలి కాంతిజౌందినవాఁడు. భక్తితాత్పర్యంబులు = బుద్ధిగల యతిప్రాయములు. ఉదంతము = చార్త. సంధ్యాకృత్యములకా = సంజనేక చేయి వలసిన పనులను. భీష్మనిచరితంబు-భీష్మఁడు మాన్తినామ్రరారెన కంతకువకును గంగా తేవినిఁ బుట్టినకొడుకు. గంగ కంతముని విడిచిపోయినతరువాత, కంతముఁడు సత్యవతి యను పల్లెకొరిక న్నెనుకూచి మోహించి యామెను బెండ్లియాడఁగొరెను. ఆమెతన వివాహవియములోఁ దనతల్లిది యనుమతియే ముఖ్యమనితెప్పెను. కంతముఁడామెకండ్రియైన పల్లెకొరిని నడుగఁగా నతఁడు తనకొమార్తెకుఁబుట్టిన సంతానమునకు రాజ్యవి యైన వివాహమునకు సమ్మతించెదనని చెప్పెను. కంతముఁడేమియుఁ తెప్పలేక యింటికిఁ జరిగెను. భీష్మఁడదిని పల్లెరాజకొద్దకువెళ్లి తాను రాజ్యమును బరిత్యజింతుననియు, సత్యవతిని దనతల్లిది కిన్యసంయోగియు నేడెను. అంత పల్లెరాజు “ సరే. నీవు రాజ్యమును విడిచితివి. కాని నాకూతుల కొడుకుల సంతానమునకు రాజ్యమురాక నీకొడుకులకేదవును. ఆయద్దుకూడఁ దీర్చితివేని నీకండ్రి నాకూతుని వివాహమాడవచ్చు ” ననెను. అప్పుడు భీష్మఁడు తానురాజ్యముతో వివాహమాడుటనుగూడ విడిచి తిని ఖంటాపదముగాఁ జెప్పెను. దేవతలుత్రువ్వవగ్గ మంగురియించిరి. తండ్రి నానినీర్వ భక్తికిమెచ్చి కానికీ స్వచ్ఛంద మరణము కలుగునట్లు వరమొసఁగెను. దేవాపిదర్శితము- ఇరిఁడుప్రసీదుడను రాజాయొక్క పెద్దకొడుకు. ఇతనితమ్ముఁడు భీష్మనితండ్రియగు కంతముఁడు. ఇతఁడు చిన్నతనముండే కైరాగ్యముకలిగి బ్రాహ్మణుల యనుమతిమీఁద రాజ్యము ను పెద్దతమ్ముడయిన కంతమున కప్పఁజెప్పి, తానదనికి బోయి తనమాచరించు కొను ము. 81. ఇతని రెండవతమ్ముఁడు బాహ్లానుఁడు.

ఉభయలోక తారకములు=ఇహపరలోకములను దాటించునవి. కోడెశ్రావ్యుడు
యావనముడున్న సర్పము. కెరలి=అగ్రహించి.

శ్లో. 81. కోటానగోటులఁపుట్ట. కోటులు + కోటులు = లెక్కలేనివి. రూకలు =
చిన్న మెత్తువెండి బంగారుల వాణిజ్యము. పోకడ-పొప్రకా. కృపకము. నీరఁదన్న
శబ్దంబు = నీకంటె మిక్కిలి యధిపతియైనట్టి. కాపము = తీట్టు. చాపము = బాణము. రాము-
వచ్చుకా. వ్యతిరేకార్థక ఉత్తమపురుష బహువచనము. ప్రశస్తిలై = సంతుష్టిగలవా
రై, లేక, నిర్మలరై.

ఇరువది యొకటవ ప్రకరణము.

కూతనాడి = నిందించి. పొగరుంబోకడలు = గర్వపునడకలు.

శ్లో. 82. మూఁడునో = కలుగునో. వగపుడిదిసి = విచారముచూచి. గూఁడారము = దే
రా. రేపకడ = పొప్రకాకాము-రూ. రేపాడి. ప్రతినిధులు = మాటుగా వచ్చినవారు.

శ్లో. 83. చండకాననుఁడు = తీర్ణయయిన కాననములు చేయువాఁడు. కళవళము =
తొట్టుపాటు. వికలదిత్తము = విచిత్రమనఁబడు. సంగ్రహముగ = క్లుప్తముగ.

శ్లో. 84. లాఁడుములు = గుట్టుముల పాలలు. కలంబుక = కారణముచేత. దండువిడి
యూదురు = నీనను బంపెదరు. వెత్తుటిగూఁడు = ఒకరినిఁబంచి యాఫలము ననుభవించుట.
పాడి = న్యామము. (పాడి = క్షీరసమృద్ధి.) వైరాగ్య ప్రతిపాదకములై = విరాగితనము
ను దెలుపునట్లే. ప్రభుకాననము = రాజాజ్ఞ.

శ్లో. 85. పెత్తనము-పుట్ట. పెద్ద + తనము = అధికారము. రాజదర్శన లాలగుఁడు =
రాజునిఁ జూడవలెనని మిక్కిలి కోరికగలవాఁడు. సందేశార్థకములు = వాతకాళానిసం
గతులు. ఇరుపద్ధతులు = ఇది మిత్రము సమానము. నీడవనంతు = నిందార్థమునందుగిలగు.

తృతీయదివెండిన ప్రకరణము.

శ్లో. 86. తరణ ఉపాయము=సమయమునకు దగినయుక్తి. విన్నదనము=చెన
ర్యమునొంట. నోసి=ఆహ్వానించి. ఉయలు=వలలు. కాల్యకరణీయము=సకాలము
నంగు. జేయఁదగినది ప్నాకుడై=ప్నాకముచేసినవాడై. పరమనిష్ఠాగరిష్ఠుడు=శ్రీ
ప్రభుయన నియమముచే మిక్కిలి గొప్పవాడై.

శ్లో. 87. ఆరవిందము=తామర-చంద్రునిఁజూచిన తామరముభరించుకొనుచు. శివ
స్థానముడై=ఈశముపొందిన మున్నగులవాడు. విన్నబోయి=విన్నబుచ్చుకొ
ని-ఆశంకపట్ చిత్ ఆనందహృప్తిఁజూపునయిన సద్విసులసన్మతః జ్ఞానమునవలన
ఆనందము కలుగుఁగాక. ఒందుకొ=ఒకదానిని. పరమహంసాత్ అధ్యుభ-పతి=కులేరు
డు శ్రీప్రభుయన క్షీణితుఁడు-కులేరుడు ఉత్తరదిక్కునకురాజు. అద్భుతాశ్చర్యమై
యుండును శివుడు హిందూదేశమున బ్రతరమునన్న హిమాలయమునందలి కైలా
సముఖం గాపురము. గనుక వానిరువుల నెయ్యయు గలిగియుండుట సహజమే. ర
త్నావానిధి=గుణులకు స్థానమయిన సముద్రము. నిమగ్నము=ఆమలపొది, అనఁగా,
బాణములుంచుకొనుటకుంచి ధనుః=విల్లు. అమరభూభృత్=నీలలితాండ, అనఁ
గా, మేరువు. అపి=అయినప్పటికి, అజసం=ఎల్లప్పుడు, జనానామ్=జనులకు. వైరా
గ్యమ్=వైరాగ్యము. ప్రధముతుమ్=చోయము చేయుటకొఱకే. వి=ఎవఁడు. భి
క్షోః=అధూత్ అపి=భిక్షుడైయున్నాడో. సః=త. పరమపురుషః=ఉత్కృష్టమయిన
శ్రీమహేశ్వరు. పురిహః=ద్రువురాసులకు జంపినశివుడు. భువన్=లోకమును. పా
శు=రక్షితుఁగాక. పురహర-తారకానరుని కొడుకులు కనులాక్షుడు, విద్యుచ్ఛాల్కి
తారకాక్షుడు అనువారు గొప్పతనముచేసి శివునిదలవలన ఇనముతోను, బంగారు
తోను, వెండితోను జేయఁబడిన మూడు కదలికల పట్టణములనుబొంది లోకములను
పొందుచేయుమందిరి. అప్పుడు విష్ణువొక పాషంసుని యంతారమెగ్గి వారసుఁడన
కు శివునిఁగాఁ జేసికొని యూర్తిపురానరులకును వీరి కాఁపుటకును శివునియొద్దలి ధ
త్తితోలఁగుటకుఁ దగినవిషయములు బోధించెను. అంత మీను వీరికాఁపుటను శివ
దేవుఁడయిరి. అందులకు శివుడుకొనించి వీరితోయధముచేసి వీరినిఁజంపెను. అం
దుచేతనే శివునకు 'పురహరి' యను విరుదువచ్చెను. మహా + ఈశ్వరుడు=గొప్పతన
పు. మహా + ఈశ్వరుడు=భూమికిరాజు.

సే. 33. మహాశ్వర్గములు-శివునకు అనిమాది అపెశ్వర్గములు గలవు. హిమ
చంద్రునకు భవకవివస్థ వాహనానుబంధము. మహారసమేతుఁడు=మహారస్వామితోఁ
గూడుకొనినవాఁడు (శివరమయింపుడు.) తేక, శుక్రులతోఁ గూడుకొనినవాఁడు
(రాజపరమయింపుడు.) భవఁమూర్తికా=తెల్లనియాకారము. భవకేళికా=స్వచ్ఛమయిన
యశస్సు. మహాదుర్గ అభిరాముఁడు=సుగంధము నామంతరముగల పార్వతీదేవి మహా
హరుఁడు. తేక, గొప్పకొలఁతలై బ్రకాశింపువాఁడు. అపారము=పారములేనిది.
కాంక్ష=కోరిక. భవలోక చికిత్సకుఁడు=పరిపారమునెదు లోకమునకు వైద్యుఁడు.
అభివ్రువి=భగవంతుని-పుట్ట. పుట్టుక లేనివాని. పంచకము=అయిదు-శాసన. యాధ్యక్షామి.
పాకము=శ్రేణి-పాకములుమాఁడు-(1) ద్వాక్షపాకము-ఇంచుఁగవిత్వము ద్వాక్షరసము
వలె నలమధురముగ నుండవలెను, అర్థకాతివ్య ముండరాదు. ద్వాక్షపండు నోటిలోనే
నికోనిన పండ్లులేనివాఁడు అయితమెట్లు తినవచ్చునో, యట్లే యెట్టివానికిని వర్ణముతెలి
యినట్టిదై యుండవలెను. (2) నారికేళపాకము-ఇంచుఁగవిత్వము కఠినముగా నుండవ
లెను. కొబ్బరికాయ కామట్టుననే తినుటకట్లువలననుపదనో యట్లే యిదియును గొంచె
ము కష్టపడి కొబ్బరిపెంకును బ్రద్దలుచేసినట్లు సమాసములు విడదీసికొని యర్థముచేసి
కొనుటకు దగినదిగా నుండవలెను. (3) కదలిపాకము-ఇంచుఁగ విత్వము అంజిపండు
వలె మనోహరముగా నుండవలెను. అర్థము నారికేళ పాకమునందంతటి గాంభీర్యము
గాక, ద్వాక్షపాకమునందంతటి తేలికగాక, కొంచెమునేత్ర మాత్రమాలోనించిన తెలియ
నట్లుండవలెను. అరంజిపండును దినుటకు మనము తొక్కిమాత్రమే తీయులెను. అ
ట్లే యింసుఁగొంచెపాటి యొచనమాత్రమే యర్థము తెలియటకుఁ గావలెను. భావ
ము=ఉద్దేశము-అది తొమ్మిది. రతి, హాసము, కోకము, కొద్ధము, ఉత్సాహము, భ
యము, బాగుప్పు, విస్తయము, శమముఅని మహాధక=తేలికగాఁ దెలియఁది పాక్ష
త్యైరించె=కష్టమగుదులఁ గనఁబడె. అనుదినము=ప్రసాదినము. అగ్రు=మేలు-విరు
వు. కోక (1) యాద్య=ఎవనికి, గజేంద్రకీర్తి=గజానుకునితోలు, కమనీయకాటి=
అందమయి దుప్పటియూ, కపాలకూలా=పుష్కలందంపలు. ఘన=గొప్పవియన. హారవ
ర్ణి=రందంపకు తీఁగఱో, స్త్రీకావధూమి=నల్లకాఁడు. వసతి=ఇల్లము (గానంబె
నో) తంజేదేవం=అట్టి దేవతలని నేవుని. అనఁగా, అశివుని, అహమ్=నేను. సక
తము=ఎల్లప్పుడు. భవే=భవించుచున్నాను. గజేంద్ర.....కాటి-శివుఁడు తారకయూ
ర్ధమున గజాదకు రక్కసునిఁజూపెను. అతఁడు పా్నిము విడుచునప్పుడు తనచర్మము
ను దుప్పటిగా శివుని భరింపఁగోరెను. అందుచే శివుఁడట్లు చేసెను. (2) మురాంతిక

హాగినభటం=మరాఠునిఁ జంపిన విష్ణుని హాగినన్నేహీతుని. పులంకకమ్=త్రిపురా
 నుడల నంత చెందించినవానిని. స్వరాంతకమ్=మన్మథునిఁ జంపినవానిని. హాసనం=వని
 త్రమయినవానిని. అంతకాంతకం=యమునిఁ జంపినవానిని. అనగా, మృత్యువును జ
 యించినవానిని. గజాంతకమ్=గజానురునిఁ జంపినవానిని. దుష్టదిశిప్రజ అంతకం=దు
 స్తానలయిన రాక్షసులను జంపువాని. అనుఅంతకమ్=పాపములేకుండఁ జేసినవాని-
 దక్షమఖంతకమ్=దక్షప్రబాపయొక్క యజ్ఞమును ధ్వంసముచేసినవాని. భజే=నే.
 వించుచున్నాను. స్వరాంతకం=శివుఁడు ఘోరతపస్సుచేయుచు యోగసమాధిలోనుం
 డఁగా, దేవేంద్రులు మన్మథుని వానిమనసు కలఁగఁబెట్టుటకుఁబరిచి. మన్మథుఁడు
 శివునిపై బాణములువేయఁగా నతఁడు తొలించి వానివంక మూడవ కన్నుతోఁజూచి
 ఖూడిదగాఁజేసెను. శివుఁడిందిరియముల జయించినాడని చెప్పటకీర్త కల్పించఁబడి
 యుండును. (3) చతుర్వేదఘోటం=నాలుగు వేదములను గుఱ్ఱములుగాఁ గలవానిని.
 శరత్ చంద్రజూటం=శరద్వృత్తునందలి చంద్రుని జడమడియందుఁ గలవాని. త్రిలోక
 వేకపాలం=మూడులోకములకు ముఖ్యముగా నేలుబడిగలవాని. దిశాచక్రచేతం=ది
 క్కులేబట్టగాఁగలవాని. అనగా, దిగంబరుని. జ్వలత్ ఫాలశేత్రం=మండుమన్న ను
 దుటికన్నగలవాని. జగత్ వ్యాప్యగాత్రం=ప్రపంచమంతటను వ్యాపించిన శరీరముగ
 లవాని. సురతరాశి భంగమ్=దేవతలకు చిరధులయిన రాక్షసులను భంగపుచున్నా
 ని. కుభలంగమ్=మంగళముయి శరీరముగలవాని. అహం=నేను. భజే=భజించుచు
 న్నాను. చతుర్వేదఘోటం=పురసంహార సమయమున శివుఁడు భూమిరథముగాను
 మార్కచంద్రులు రథద్రక్షములుగను, వేదములు గుఱ్ఱములుగను, బ్రహ్మ సారథిగను, మే
 తువు విల్లుగను, విష్ణువు బాణముగను, ఆదిశేషుఁడు వింటిత్తాఁడుగను గలిగియుండెను.

శీ 89. (4) త్రివేదసారం=మూడువేదములయొక్క సారముగలవాని. త్రిజగత్
 త్రవర్తకం=మూడులోకములందుఁ జరించువాని. త్రిమార్గగా మండితమార్గ మండలం=
 గంగాదితేర నలంకరింపఁబడిన శిరస్సు నే ప్రదేశముగలవాని, త్రికూటపాణిం=త్రికూట
 మను వాయుధము చేరియందుఁగలవాని. త్రిదివ ఇంద్రవందిరం=స్వర్గలోకమునకు రాజ
 యైన దేవేంద్రునచేర నమగ్నంపఁగడువాని. త్రిలోచనం=మూడు కన్నులుగలవాని.
 తం=అటువంటి. త్రిగుణాత్మకం=సత్వము, రజస్సు, తమస్సునను మూడుగుణములయొ
 క్క స్వభావముగలవాని. భజే=నేనుచుచున్నాను. త్రివేదములు=ఋగ్, యజుర్, సా
 మములు. త్రిమార్గక-వృత్తి. మూడుదారులను బోవు ది-గంగానది స్వర్గలోకమునుండ
 నునాని మునుషేరితను, భూలోకమునుండి భగవద్ధి యనుపేరుతోను, హితాలో

కనుగుండ భోగవతి యనుపేరుతోఁ బ్రవహించుచున్నదట. (8) రజితభూధరహుటా
నివాసినం=నిండికొండి కొమ్మునందు నివసించువాని. కనకభూమిధర ఇంద్రధనుఃధరం=
మేలయిన బంగారు కొండయొక్క మేరువులు నిల్లుగా దాల్చినవాని. నిర్ఘోషణ అపవి
భూరి విరాజితం=సాటిలేని యష్టైశ్వర్యములచేత మిక్కిలి ప్రకాశించువాని. నిరత
మాంను=ఎల్లప్పుడును నేను. భిక్షుః=శివుఁడు. ఉపాస్మహే=ఉపాసనచేయుచున్నాను.
మహా ఆనందధరితుఁడు=గొప్ప సంతోషముతో నిండినవాఁడు. గురువు నుద్దేశించి=గు
రువునంకఁ దిరిగి. మనస్తాప శనునంబులు=మనస్సులలోని తాపమును కొంతపరచువని
మాదకావంబు=మృగుత్వము. అల్లిక జిగిరి=(మాటల) కూర్పుయొక్క యందమును గ
ట్టుబాటు. ఆహ్వాంబుఁ జేసిన=పిలిచి. మధురగంభీర బాహణములు=ఇంద్రియమున, గాం
భీర్యముయిన మాటలు. మురియుచుకొని=తిరుగుచు, లేక, గర్వించుచు. పరమేశ్వర ఆ
యుత్తముకొనేసి=దేవునికి లోబడినదిగాకొనేసి. నిస్సృహుడవై=ఆశలేనివాడవై.
శావధానత మెయి=ఆనకాశముతో. సాయంజ్యమోక్షము=సహయోగముగల ముక్తి.
ప్రమథగణములు=శివుని సేవకులు. మముక్షులలోకం=సర్వమును విడుచుటకుఁ గోరిక
గలవారిలో. పరమ గోప్యము'క=మిక్కిలి రహస్యముగ.

పే. 90. ఆలునుడు=చప్పడు. ఖడ్గసాగియై=చేయియగుఁ గత్తిగలవాడై ముచ్చె
మటలు-వ్రుక్క. మూడు+చెమటలు. నింపునము=ఎర్పాటు. కై నల్లము=మోక్షము.
కరతలములకము=అరచేతిలోని యునికివంటిది, అనఁగా, మిక్కిలి సమాపమయినది.
ఇందు శేఖరుఁడు-వ్రుక్క. చంద్రుని శిఖయందుఁ గలవాఁడు. పాలేరులము=పాలికిదున్న
వయిరుయొక్కపని.

ఇరువది మూడవ ప్రకరణము.

మరలనేకపరమకుఁడు=మరలుపూనుటనే మైచుటవిన వాఁడు. హేతువివాదముచే
కొంతారణమరసి. తార్కాణము=ఉదాహరణము. నాటకగోలె=వాటనుండి హం
సకూరి కాయము=అందయొక్కంతో జేయఁబడినపాస్సు. భుజాదండము=కట్టవంటి
భుజము.

పే. 91. నిరాహారంకై=రిండిలేనివాడై. జాగరము=విద్రుతపోవుట. ఉపనిం
కుట=పన్నుడుట. తాత్యయని=పాఠ్యుని. మహాలయము=గొప్పగుడి. పుట్టెడు-

భక్తి, భక్తి + ఎఱు. ప్రభాతము = పాగోడు కాలును. నిర్విగుప్తముగా = భారము లేకుండు. తోగి = చిచ్చుగాడు. పంపు = అడ్డు చేత పంపు-పంపుగా. కృపంతము. తల్లి-సవరితల్లి మది యుండుటకాదు తల్లి పంపుత... .. కిరాముది-చక్కరభుని రెండవభార్య కైక తనభరణము కంటకుడను రాక్షసునితో గలిగిన యుద్ధముందు రెండుసార్లు గయమును తప్పించి కాపాడింది. మగడంగులకు పంపిచ్చింది రెండువరములు వేడుకొస్తున్నది. కాని యామె వానిచాను గోరినప్పు డిస్తున్నది. రాజు తన పెద్దకొడుకు యైన రామునకు బట్టాభిషేకము చేయబోవుచుండగా కైక మంథరయునుచాని ఈ రొప్పవేత రామునవారికి బంధులైనవియు, దన కుమారుడయిన భరణునకు బట్టముకట్టవలెనవియు, గొరెను. అప్పుడు రాముడు తనతండ్రికి సత్యమునిలుచునని తనతల్లికొరక ప్రకారము తక్షణము రామునిదిచి వారచీరలుగట్టి యవనికొచ్చెను.

పే. ౨౨. విరాలుని... .. భర్తగాకా-పాపపులు పండ్లెందు వత్సరము అరణ్యావాసము ముగించినతరువాత బ్రహ్మప్రకార మొకయేడాది అష్టావసము చేయవలెను. అష్టావసమనగా నితయము, తేలియకుండ ములువపనులతో నివసించుట. ఇట్లుచేయుటకు బాడవులను భ్రమణచేత సాయముచేసెను. అతని సాయములనభ్రమణరాజు కింకభట్టు అనుపేరుతో నొకచోచ్చుని స్వయామనుచుచ్చి మత్స్యజీకమునకు రాజైన విరాలుని కొలువులో నీర్విభాధచేయుటకును కానిమాడుటకును గుడిచెను. ఇతడును యాసమయమున రాజువేషమునీసి తనీ చోచ్చునివేషము భరించెను. మంథరయును = మెల్లని కంధస్థుని. ఇల్లుఅంతగానే పండుగ గాదు = ఒకదిన నిద్రపుకము కంటకుడగానే కార్యము ముగిసినది యనుకొనఁగూడదు. కార్యంతరములు = ఇతరపనులు. లూరింది = బుట్టగింది. భంగుల = రీతులను. ప్రసమాప్తి = మోముయొక్క ముగింపు. తిద్దివయ = అసంగతినిగూర్చి.

ఇసువది నాలుగవ ప్రకరణము.

నియతుఁడై = నియమును గలవాఁడై. వేకాంతంబు = ఒంటరిగా.

పే. ౨౩. గడ్డుదనము = అపాధ్యునిదనము. తుళ్లరనేత అనర్థమనుచు = భగవంతునికే దాస్యముచేయుటయందుఁ గోరికలకాడఁగై. నిర్విగుప్త = నిరుదామిది. వ్యాప్రుఅసత అసీనుఁడై = శ్రుతిలోబడినదాఁ గూర్చున్నవాఁడై. ఇమ-నానా. తనము, మంతెనపువ్వు.

నిరర్థకములు=ఉపయోగములేనివి. పరమనిష్ఠుఁడై=గొప్పవియమము గలవాఁడై, శ్రీ
విఠగోపరమయ్యో=చెవులకు వివేచనము, గాఢము-శత్రు. గాఢము.

శ్లో. 94. చిచ్చిలిగొట్టము-అచ్చుతప్పు. చిచ్చనగొట్టము=నీళ్లుచిచ్చెడు గొట్టము. ప
సంతము=పనుపును మున్నమును గలిపిన యెఱ్ఱనీళ్ళు. వానా. ఒకఋతువు. వాళము=
గొట్టము. క్రొన్నెత్తురు-పుట్టు. క్రొత్త + నెత్తురు. దాహకృత్యము=ఘోరమయినపని.

ఇరువది యైదవ ప్రకరణము.

నిద్రాస్వప్న=నిద్రురయందుఁ దగిలినది. బాష్పతనలితంబులు=కన్నీటిచేతఁ జెదరినవి.
జగ్గర్తి=వహతుమన్న కంకశ్వరము వ్యతి. జక్కు + పర్తిక. తీర్మి=తీరకపోవుట
చేరి-తీరుగా. నృ. భావాధాకము. సందిట=, సందిలి యొక్క సప్తమి విధి 1
కవచసూపము.

శ్లో. 95. దుస్స్వప్నములు=చెడుకలలు. నలుకెలంకులు=నాలుగుప్రక్కలు. మైక
ము=మత్తు నాలకము=శేషము-వానా. మోసము (సంస్కృతమయినపుడు) ఉంగర
ము. తిగధాము=కీడు. మూడండలఁచిన=కులుగనున్న. స్వప్న వేగులు=కలనగుర్చి
యెఱిగినవాడు. ఉపద్రవము=గొప్పకట్టము. ఉత్త-పాటు-ఉత్తలపడు ధా. కృదంత
ము గద్దర=నిఱుఁడు మున్న నాయన్నలు-అన్నయనునది ప్రేమను గనఁబరచు సంబోధ
నముగాను వాడఁబడును. దౌర్బల్యము=బలము లేకపోవుట.

శ్లో. 96. అనురూపములు=అనునందిన రూపముగలవి, తగినవి. కలకండంబులు=
పటికిపంపదార ము క్కులు. బొంది=శరీరము. రాజ్యక్షి=రాష్ట్రమునకు లక్షీదేవి.
విత్తసాగ్రయఁడు=లింగప్రతి సమానఁడు. వాకన్న = నేనుగనినట్టి. కన్న, ఉన్నశను,
ఉండుగా. భూతాధాక వికేషణములు. నెఱు లెఱుగు=భయముయొక్కరీతి. కలిపయి
పరివారకులకొంతమంది పరిజనులను. కీడునుశంకించి=హానినిగూర్చి భయపడి కు
భమును శంకించి=మీలునుగూర్చి సంభేదపడి. ఆరెకులు=తెలారులు, అనఁగా, రాత్రు
లయందు దొంగతనము జరుగవలెఁ గానిలికాదు దొంగతనపుంబులు. ఎఱుగునెత్తి=కిం
కధనవి హెచ్చరించి. ఎఱుగు-వానా. ఎఱుగుగొడ్డు. బంధనిద్దర=ఒడలెఱుఁగని గా
ఢనిద్ర. ఉత్కిప్టమయిన=చేలైన, గొప్పదైన. వేగిరపడి-పుట్టు. వేగిరము + పడి.

శే. 97. కరణము=కారణము. ఆయుధహస్తములు=కస్త్రములు చేతులమీదుఁ గల వాడు. నెలఁత=స్త్రీ. అన=అన్య. మూలిక=లిరగ్గున. రాశిందివ-వచ్చు-ధా. శీఘ్ర ర్థక భూతార్థక విశేషణము. భయశంక అకులితములు=భయముచేతను పందేహముచే తిని చెదరినది.

శే. 98. పట్టపగలు-త్వ. పగలు + పగలు, పేదపడంతులు=వీరస్త్రీలు. పానీయ విలంబులు=త్రాగఁదగినవీళ్ళు, అనగా, మంచినీళ్ళు. విటచనంబులు=పోకిరిలు. కూ రుకొనిపోవు=దిండుకొనిపోయెడు. అవీట=అపట్టణమున పాఠశాలలు=బాలపాఠాలు. హృదయదారులు వృత్తాంతము=మనస్సునకు భయంకరమయినాథ పృథులగులు=ప డ్దులు, లేక, గుడ్డగులులు దౌర్జన్యము=చెడ్డతనము అంతరింపక=కడవగా, పోగా

ఇరువది యాటవ ప్రకరణము.

చాంచల్యము-చంచలభావము. కాగడా=చేదినట్టి-ఇదిదేశ్యపదము. నడలక= బాటఁగా.

శే 99. ఆలముకొనిన=క్రమకొన్న. శిరాపీనమై=తలలేనిది. బారదొ-త్వ. బా ర+ఎఁడు. మృశువడియె=స్తంభించె-హాశ్వర్యముచేరి గదలలేకుండెను. వెంగలి=జ డుఁడు-అనగా, మనస్సుయొక్కయు అంగముయొక్కయు చేష్టలడిగినవాఁడు. మేఁ కవన్నెపులి=పైకి మేఁకయంతటి యమాయకుఁడుగాను లోఁపులి యంతటి మృశుఁడు గాను నుండువాఁడు. నిరుపమాన గుణరత్నాకరని=పాటిలేని మంచిగుణములను మణు లు అకారముయినవానిని. నిరంబంబ=ఆధారములేనిది ప్రకరణము-అచ్చుకప్పు. ప్రక రము=గుంపు. నిర్గతికము=దిక్కులేనిది. నిరాభరణము=నగలేనిది. నికూరము=కొరగ్గ ములేనిది.

శే. 100. హేనుచంద్ర అస్తమయముఅయ్యెకా=హేనుచంద్రుఁడను చంద్రుఁడు క్రుంకెను, అనగా, హేనుచంద్రుఁడు మృతినొందెను. విలుధులకు=పండితులకు. (రాజపరమైశ్వరుడు) లేక, దేవతలకు (చంద్రపరమైశ్వరుడు) విలుధులు.....టతి చంద్రునిలో నమృతముండును. అది దేవతల కాహారము. చంద్రుఁడులేనియెడల దేవ తల కాహారము దొరకుట కష్టము, లేక, ముదిరాజులవద్దఁ బండితులు పెక్కులుండు

రు. ఈ హేమచంద్రునినంటి మందితేడుగు మరణించుటచే వానికి కన్నులు దొగ్గట దుర్లభము. చిత్రభానుడు = హేమచంద్రుని తమ్ముడు. లేక, ఆశ్చర్యకరమయిన నూర్ణ్యుడు. కరములచేత = చేతులచేత, లేక, కిరణములచేత. మంగలము = వేపుడుచట్టి. పాపచిరాయువు = పాపముగలవాడు విరకాలగు బ్రతుకును. పయోముఖ విశుభంధము = పైన పాలు తోస విషమునుగల కడన, అనగా, పైకి మంచిమాటలాడుచు తోస గొంతులు గోయువాడు. ప్రేతుడై = పురికొల్పఁ బడినవాడై విశ్వసనీయుండు = నమ్మదగినవాడు. అనఘుని = పాపములేనివాని. పథ్యంబులు = హితవులు. మధ్యము తోకము = భూలోకము. అంధకార బంధురము = చీకటిచేత దట్టమయ్యెడి. నికాచరులు = రాక్షసులు-వృద్ధ. రాక్షులయందఁ దిరుగువారు. మదగజంబులు = గర్వింపిన యోధుగలు. రాజసింహంబు = రాజులయొడసింగము, లేక, రాజశ్రేష్ఠుడు. క్రూరసత్వవృద్ధి = క్రూరత్వ స్వభావములయొక్క పెంపు, లేక, క్రూరజంతువుల అభివృద్ధి. రాజహంసము = రాజులలో శ్రేష్ఠుఁడా, లేక, రాజునెడు అంచా జనమానసంబు = జనుల మనస్సులు, లేక, జనమనెడు మానసమనస్సు. శీతాంకుడు = చంద్రుఁడు-వృద్ధ. చల్లని కిరణములు గలవాడు. దైవతపవాతులు = దేవునిచేరి నాశము నొందింపఁ బడినవారు.

శ్లో. 101. భుకలి = శ్రేణుముగలవాడు. రాజశేఖర సంగ్రహము = రాజయొక్క దేహమును గాపాడుట. మనోగతిమైన = మనస్సులోనున్న.

శ్లో. 102. దిగ్ధి = దిగి. నిక్షించి = చూచి. అనుజాని కరవృక్షము = తమ్ముని చేతితాగుడు. అనుజాడు-వృద్ధ. తరువారిఁ బుట్టింపఁడు. ప్రముఖులు = మొదలగువారు. సింహాకిరణములు = సింగపుఁ బిల్లలు.

ఇరువది యేడవ ప్రకరణము.

శ్లో. 103. దోర్బలు = కావ్యములు. కక్ష్య అంతరములు = లోగిళ్ళ లోపలిభాగములు. తరంగములు = అలలు. ఖటుంబ ఉద్బోధములు అగు = ఖటుంబమును ప్రతికించునవి యగు. శబ్దగ్రహణ = సంజేహము. అనఁటికంబము = అరఁటిబోయి. కన్నుల కొలఁకులు-అచ్చుకప్పు. కొలుకులు-అని యుండవలెను. కొలుకులు-నీ, వ. కొలికి. తొరగి = ప్రవహించి. (తొలిగి = విడిచి) మస్తకమునక = తలమీపది.

పే. 104, 105. ఉబుకుట=పొంగుట. ఆక్రందనము=వీడ్పు. సంకత ధార=విద్య
తెగనిధార. లకుముక=అకాశమందుండి తెక్కలాల్పుడు పొంచువేసి నీటిలాపల
నుండు చేపను బట్టకొనిపోయి తినెడు ఒకజాగిపక్షి. పాప్ర=అథారము. కొంపో
వుజీ-వృత్తి. కొంపోడువు+వీ-కుధ్యము పురుషమున వు విలువైకల్పికంబుగ లోపించు
ను గనుక, కొంపోడు' అనియయ్యెను. ఉకారమునకు అచ్చు పరమగునపుడు సంధి ని
త్యముగనుక యారూపమువచ్చెను. నిరుడు=క్రిందటి సంవత్సరము. సప్తాంగములు-
స్వామి, అమాత్యుడు, సుహృత్తు, కోశము, రాష్ట్రము, దుగళము, బలము. గీచినగీ
టు దాటకుండుట-అజ్ఞాపించిన యాజ్ఞ మారకుండుట. చైతన్యము=కదలిక. తెంగటి
ల్లి=ఎడబాటునలవివ్యధనుబొంది. చున్నలుచుట్టు=వేదనపడు.

పే. 106. అపగతిగ్రాణ్యలు=పోయినగుండె నిష్పరముగలవారు అరవందవానిని=
తామరలో నివసించుచుది-మంచుకపుల వాక్కులందు, రాజుల సూతులందు, పక్షివలె
మోములందు, గోవులందు, తామరలందును లక్ష్మీ నివాసము చేయుచుండునట్లు పెద్దలు
చెప్పుదురు. దంపతులు-వృత్తి. జాయ+పతులు. భరిత్యాపన్నిధిక=మగనిదగ్గఁబట్టు
కూర్చి=వ్రేలు. జగత్ ఏకీకరణ=పుంపలమందొక్క-దైన కార్యములగలవాఁడు,
ప్రపంచదశా=సంతుష్టిగల మొగముగలవానిని.

పే. 107. అనన్యశ్రద్ధ=చరితులను శరణుజొచ్చుచి. దాపురించె=పొమ్మించె.
శుద్ధస్థితికము=నిమకాలమయిన యితివృత్తాయి కుశలగ్రబుద్ధి=గడ్డిపరక కొనవంటితె
గవి, అనఁగా, నూత్నమయినబుద్ధి. భనక-నూత్నచేదీప్యము=వేదోక్తవిధుల గుట్టులనై
తీనియొందుట. రథ=అరచేరియందు, పాదములయందును నుండుగీత. విలాసము
లు=శృంగారచేష్టలు. మానీషివస్త్రధ అరతారము=స్త్రీలకు నుదనుని తిగిగట్టుట. వీ
ద్యుత్ జవవిబుధముణి=చంధీకులను సమస్తకొరికిలచీగ్గుడు యంతామణినింటివాఁడు. వి
బుధముణి=దీంతలమాణి, అనఁగా, చింతసామణి. రాజులకును=రాజులలో శ్రేష్ఠుఁడు.
లలక-వానా. బొట్టు, ఒకచెట్టు. కళ్యాణమూర్తిక=మంగళమయిన యాకారముగల
వాఁడు. అంగలాత్మ=దాశింపు. నవమఃకుండు=క్రొత్తవస్త్రధుఁడు.

పే. 108, 109. గుర్ధయము=అన్యాయము. అధోక్షిక=పగము మాటగ. పల
వించుచుక=పలుమఱు చెప్పెను. పెన్నెలు=పెద్దనెండుకలు. మనోజ్ఞత=అం
దము అంకింతయాక=దగ్గత. రక్తసిక్తము=రక్తుగచె: దడిసిచి. ధూరిగూసరిత
ము=చున్నచే బూడిదసర్పముగాఁ జేసిబడినది. రసికలగ్నగణ్య=రసము నెఱఁగినవారిలో

మొదట నెన్నదగినవాడౌ. రాజసంశజుధివంద్రమా = రాసకులమును సముద్రమునకుఁ జంఘుడౌ. తొలిమాలిపట్టి = మొదటఁబుట్టిక కొడుకు. తూర్వధ్వనులు = వాద్యపు మ్రోతలు. వైతాలికులు = స్తుతీసావకులు. ముక్కుజరాసంఘని చేక్కిముగధ దేశపు రాజైన పృథ్విద్రునుకిఁ బిల్లలులేను. అతఁడు చండకాశినుడను ముని వాక్త్ర యించి యొక మామిడిపండును సంపాదించెను అపండును రాజాభార్యకు ఋతుకాల మున నిస్తుని మునిచెప్పెను. రాజుట్టిచ్చెను. కాని రాణి తానుసగముతిని తక్కినది తన సనతికిచ్చెను. ఇరువురును గర్భముఁదాల్చి సగము జేమాములను గనిరి. వానియుపయోగములేవని వానినిఁ గోటకందకములోఁ బారవైచిరి. అక్కడ జరయును వోకరాక్షసి యాహారమునకై వానిని సంధించి తినఁబోయెను. అల్లపిల్లవాఁడేడ్చుట కారంభించెను జరయా పిల్లవాని రాజునకిచ్చించెను. జరచే సంధింపఁబడినవాఁడు నాన జరాసంధుడనని పేరుపెట్టిరి. తల్లులారా = దేవతలారా, నేలతల్లులారా = బ్రాహ్మణులారా. వేదవేదాంగరుఁడు = వేదములను వేదాంగములను నిజఁగఁనవాఁడు. వేదాంగములు = శిక్ష, వ్యాకర్ణము, ఛందస్సు, జ్యోతిషము, నిరుక్తము, కల్పము. నిరతుఁడు = మిక్కిలి యాసక్తిఁగలవాఁడు. పరావతారఁడు = మఱియొక పుట్టుకఁగలవాఁడు. రక్షణీయుఁడు = కాపాడఁదగినవాఁడు. కాపరాజే = రక్షించరాదా.

పే. 110. సంస్కారము = శనమును గాల్పుట. దాదాపు వ్రు. దాఁపు + దాఁపు. అంతః = ననుఁగుమీది పీఠము - ఇది శేక్యపదము. ప్రసక్తిము = మిక్కిలి వృద్ధిపొంది పఁబడినది సపర్య = పూజ. చాయ = నడ - నూర్చిని భార్యయింగురు చిలి = పీనుఁగును గాల్పుటకుఁ బేర్చినట్లైను లోనగువానిపోగు; సాద. విమానము = అంతరిక్షమున దేవతలెక్కి సంచరించుచు రథము - నానా. గుఱ్ఱము. సంఘానకతః = సమకూర్పువాఁడు. సహగమనము = (నురణమంగు) భార్య భర్తతోఁగూడఁ బోవుట. దీనినే నాగుమానమని జనులువాడుగురు. చిర్రులోఁ బల్లయున్నను కాలములోను అక్కిగు కాలములోను రాజపుత్రస్త్రిల నేమిట జోహానుల్ని భర్తలతో స్వర్గమునకుఁబోయిరి. తల్పము = పొన్ను. పోవుదేవు. పోవుదువు + ఏ. సర్వోష్ఠి = వ్రు. సర్వ + ఉశ్వం.

ఇరువది యెనిమిదవ ప్రకరణము.

శ్లో. 111. పెట్టియటాప్పదే-త్యు. పెట్టియట + ఉప్పగు + ఏ - అకారమునకు సంధి బహుళము. ఉకారమునకు సంధి నిత్యము అనుసూత్రములచేసట్టి రూపమునొప్పును. విలాపము = ఏడ్చు. పొంత = చుంక. దయనీయము = కరుణ చూపఁదగినది. ఉత్తక్రియలు = చచ్చివారిఁజేసితి అపరికమకాయలు శ్లేష్మ = పెద్ద-నిరు. కనిష్ఠ. ఉపనీతుండై = చదుగైనవాడై. సంక్రమించినది = ప్రవేశించింది యైక్రియ క్రమము = ఉపాయముతోఁగూడినది. శోకగద్గదఁడై = దుఃఖముతో వణుకుచున్న కంఠముగలవాడై.

శ్లో. 112. కన్నుబ్రామి = కన్నులగట్టి, అనఁగా, మోసముచేసి. వికచఅరవిందముల మెసిమి = విడిచిన తాళురల క్రొత్తకాంతి. హృదయరంజకమై = మనస్సునకు సంతోషము కలిగించునదై. దత్యుకా = హృత = మారముగా తిలుము. పోజుపరిచ్చి = పోజుముల విలుపులు. పక్షమఁతోమ్ము. వెడఁద = వికాశమున, అవ్యాధికా = అపరిమితముగా సరసము = దగ్గలు. కులుకుచుక = శృంగారముగ మెలఁగుచు. మహాభాగుని = గొప్పభాగ్యముగలవాని. కృతఘ్నురాలు = చేసిన మేలు ములుచునది. (కృత = చేయుచునదినిచ్చి ఘ్ను = చంపునది.) తిలోదకంబులు = మధువుతో విడిచెడునీరు. విచ్చమాత్మమి = వేడివిట్టూర్పులు విడుచుచు. మిన్నకుండి = దూరకుండి-తూడ్గితుభకములు

శ్లో. 113. ఉగ్గడించు = పొగడు. శవవహనము = పీనుఁగున మోయుట. వేవళలు-త్యు. వేలు + వేలు. మావటిఁడు-త్యు. మావటి + తుఁడు = పరుఁగున నడచువాఁడు. బాష్ప అకులితాచిహ్నరై = కన్నీరుతోఁగూడిన కన్నులుగలవారై. దురపిల్లిరి = శోకించిరి. దివాణము = రాజు కొలువుకూటము. అష్టాదశ వర్ణకములవారు = తమ యెనిమిది బాతులవారు. వారుబ్రాహ్మణాది వాల్మీకాదులలోని యింతర్భాగములు. వయినఅధిరా మమై = కన్నులకు సంతోషము గలుగఁజేయునదై. విహ్వలరై = అలయనముల సాధికత తిప్పినవారై. ఘ్నస్త్రి = కుభవదశములు. విధినియాచిది = బ్రహ్మచేతని నిందించుచు. పౌరాంగనలు = పట్టణస్త్రీలు. వరిక = చందా.

శ్లో. 114. బయిలందుఘ్నులు = గలఘ్నులదెలుపు భేదలు. చుంకభి-వానా. భేరి, తరులుఁడు ఒకసంవత్సరము. పట్టత్రపేనుంక-త్యు. పట్టము + ఏనుంగు. బాహుశ్యము =

అశేషమైయుండుట. అంతఃకరణములు=మనశ్శులు. భౌతికంశ్చ=నూటలాడుటకు. భూవధ అంతరము=భూమికిని ఆకాశమునకు మధ్యనున్న స్థలము. విద్యుత్ క్రమగత=కాస్త్రములలో జెప్పబడినట్లుగ. కష్టవశత్రుచిన్ములు=కష్టవశము+అచ్యులు. దరికొల్పటం=కాల్పట-దరికొనుధా. వేరిరాధాకము. తడవుగక=అలశ్యముగ. ఆహుతి=అగ్నియందు జెల్పుట. భస్మఅవశేషము=బూడిద మిగులుట. వగర అభిముఖులు=పురివయపు మొగములెట్టినవారు. గానీపడు=క్రమపడు. కొండొక సేపు=కొంచెము కాము. ప్రతిష్ఠించి=నిలిపి. ద్వాదశరాత్రంబులు=పంజరెండురాత్రులు. పైశ్చక=పిశ్చదేవతల సంబంధముయిన. విముక్తః=ఎదురుబడినవాఁడై.

ఇనువది తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

శ్లో. 115. కాశచిచ్చు=అడవిలోనియగ్ని. గుణగ్రహణ పారీలు=మంచివము ను చరిసికొనుటయం దధికులు. (పారీలు=ఒడ్డును చుట్టినవారు) వెన్నెల-శ్రు. వెల్ల + వెల. కోయిళ్ళ-రూ. కోసిళ్ళు-వ. వ. కోయిలి, కోసిలి. కలిమి-కలుగుధా. కృదంతము. తొలుదొల్ల-శ్రు. తొల్ల+తొల్ల. కళోరవారక=కలవపు పరకామానము. అతికఠాక్షి-ఇదియొక యలంకారము. ఒకదానినిగూర్చి యిదికయముగాఁ జెప్పట. యాదార్థ్యము=నిజము. బత్తెములు=భోజనములకయ్యెడు ద్రవ్యములు. దశరాత్రంబులు=పదిరాత్రులు. ఓపినకొలఁది=కత్తివట్టి. కరణి=వలె. నవవైధవ్య దుఃఖ భారముచేత=క్రాంతివిధవతీతముయొక్క బరువుచేత. క్రుంగి=క్రిందికి నడిగి. పరిచరణ అరవిందములై=భరికయొక్క పాదముల నెడు పద్మములే.

శ్లో. 116. విమంజ-తత్ప. విమంజు. ఆరాధించి=పూజించి. సగౌరవంబుగక=మర్యాదతో. ఉచితప్రసము=కగిననీట. నేగులవాండు=రహస్యముగా నుచూచారములు గొనితెచ్చువారు. అక్కను=కొవము. దనుజుడు=రాక్షసుడు-దనువుతలవఁ చుట్టినవాఁడు. అనుజుడు=తమ్ముడు-శ్రు. అనుసరించి వుట్టినవాఁడు. విన్నతులై=హాశ్వర్థముగలవారై. (స్థితులు=గర్వముగలవారు.)

శ్లో. 117. జగద్రంగము=ప్రపంచమనెడు వాట్లస్థలము. నిక్రమించినాఁడు=వెళ్ళిపోయినాఁడు. (ఇది వాటకపరిభాషలోనిమాట.) అంశము=నాటకలోని భాగము.

నానా. సమాపము, భూపరిమము. సమానముడను=కూడ నాట్యమాడువాడను. సమా
కారుడను=న్నేహితుడను-వృత్తి. కూడఁ బడచేయువాడను. సమాకారము-నానా.
రియ్యమామిడిచెట్టు. సమాపాపము=కూడఁ జరుపుకొనువాడను. పదునాలుగు విద్య
లు-నాలుగు వేదములు, అఱువేదాంగములు, మీమాంస, వ్యాసుకాస్త్రము, పురాణము
లు, ధర్మకాస్త్రము మేర=వాద్య వాపన్నీ ప్రతిఘడు=ఓక్కభార్యయందే నియమ
ముగలవాడు. పరిశురాముడు-ఇతఁడు జయదగ్గికొడుగు విష్ణుని దశావతారములలో
నొకయవతారము. ఇతడు ఘోరతిపముచేసి శివునిమెప్పించి యతనికి శిష్యుడయ్యెను.
విలుకదై శివునివద్దనే నేర్చి క్రాంచపహస్తమును భేదింపుట మున్నగు నదృశ్యక్రియ లొన
ర్చెను. ద్రోణాచార్యుడు-ఇతఁడు భరద్వాజుని కొడుకు. అశ్వత్థామరిండి. కారపు
లకుఁ బాఠపులకు విలుకదై నేర్పినవాడు. భారతయుద్ధములో ఘోరముగఁబోరి
ద్రోణి నొదరుడయిన దృప్తదుగ్ధునిచేఁ జంపబడెను. ఇతని క్రియశిష్యుడగు
నజ్జనుడు భారతయుద్ధమున జయముఁ గాంచునరిటి ధన్యుడగు గలవాడగుచు.
వానిఁబట్టి యితని విలుకదై యెట్టిదో యొచింపవచ్చును. కలపించి=కలఁతఁబడి.
కలఁతువు=మ్రొంగుదువు. అక్కనెల్లిండ్రు-వృత్తి. అక్క + నెల్లి - ద్వింశంబున పరు
షములకు గ, స, ష, ద, వ లగు. కంపుబందిక=అభినదివందఁగా. సమాశ్వాసింది=
చక్కగా నోదార్చి. ప్రకృతి=స్వభావము. కునుమకోమలి=పువ్వులెత్తి మృగవైది.

పే. 118 ప్రతీక్షింమచుక=ఎదుగుచుచును. అనలై=దిక్కులేనివారై. ఆ
త్రము=అతురః తొలుపాటు చిత్రగింపక=యొచింపఁగా. హరిచరణ భ్యామ=
విష్ణుని పాదములకు భ్యానింపుట. కురుక్షేత్రము-కురురాజు దీనిని గుమ్మటచేసి దీనికే
పేరువచ్చెను. ఇచ్చటనే భారతయుద్ధము జరిగింది ఈష్ఠామందే పృథ్విరాజు తన దేశ
స్వాతంత్ర్యమును మహావ్రతీయాలకుఁ గోల్పోయెను. దీని నే స్థా సిద్ధిరమందురు.

పే. 119. శేఖ=జూబు తప్తయోక=మిక్కిలి. పురాకృతి కిమఫలము=పూర్వ
ము చేయఁబడినపనికి ఫలితము. అధ్యంత మందీరము=మధ్యమున్న యిల్లు. కర్ణకలోర
ము=చెవులకుఁ గలిసము భిన్నుడై=దుఃఖితుడై. కనుగందిం=మిక్కిలి వాడిన-వృత్తి.
కందిన + కందిన. (కనుగందు-వృత్తి. కనురు + కంద =లేరిట్ట, లేకి, నలుపు.) దో=నె
డు-వృత్తి. దోకిరి + ఎడు. చన్నీర్పు-వృత్తి. చల్ల + కీర్పు. ద్విగుణము=రెట్టిపు.

పే. 120. పంచస్థానిములు-స్థానిము, అపానము, సమానము, ఉదానము, వ్యా
నము. ఇయ్యకోన=సన్నగించు. రఘురాముడు=రఘుకులములోఁ బుట్టినరాముడు.

రాముక్తైః సంకలుగలవు-నానిని చెల్లుచాలుననుండి చంపుట. మహాపతివ్రతయైన నీ
 దిగుం దనునానముచేత ౧ మొగ్గిప్రవేశము చేయునుట. చాళివాని మాటవిని భా
 గ్యవంకిఁ బంపుట మొ॥ నవి పంకిలని చెప్పవచ్చును. గాని యనిపైతము సహేతుక
 ముగి చెప్పుట కాధారములున్నవి. హరిశ్చంద్రుడు సత్యము నిలిపికొన్నవారిలో న
 గోపగుడు ఇలనికిఁ గొంతిలులేనిని చెప్పవచ్చును. దంధాన్వేషణ సగులు తప్పులేం
 చిన దురివి కఠిరనియు విషము బ్రాస్తూణభక్తి మొ॥నవిగలనిని చెప్పవచ్చును. కానియ
 యొక్కకి నెలంగు. ధనురారాజుకైన దప్పలుగలవు-ద్రాక్షాచామ్యలు మిక్కిలి ప్రతా
 పముతో భారతియుద్ధమునఁ జోగుచుండ వానినిఁ జంపుటకుఁ గృష్ణుల పోద్యల
 ముచే ధనురారాజవృత్తిము పలికెను. -దొక్కటియే యనివత్త దయామయర్పిం
 బు=కరుణతో పండి ముండుట. కారుమబ్బులు=నల్లని మేనుములు. ఆయాచితము
 గాఁగోరఁబడకుండ. జలదానము=పిటిచిచ్చుట. దానము-నానా. ఈవి ఏనుఁగుము
 క్కె చెక్కమిఁది మదజలము. లోకైఃపూజ్యాని=ప్రసందితులగు ముఖ్యముగా పూజిం
 పఁదగువాని. కాశ్యపి నరి కూపము=స్థిరమయిన నర మనెడు నూయి. రవరవలు=స్ప
 థకాలు. ములిసములు=ముఠిమొలిస సానలై=నన్నులై. పడింతులకా=శ్రీలను.

ముప్పదియవ ప్రకరణము.

పే. 121. అనలనాడు=మరునాడు. జాహర=అల్లుడు. విడిసి=విడచెడి. గు
 ద్దు-రూ. గుణులు=అనఁబాలు. సోపానములు=మెట్లు. మనోదానము=మనస్సుయొ
 క్కెకాలు. ఉత్తరీమపుటలంచు-భృ. ఉత్తరీయును+అంచు. పట్టు=వాసస్థానము.
 ఇడువారు=ఎచ్చికివారు. డోన్=చిక్క-డయ్యథా. క్షాన్ధకాకము. నతి=కీడ-నల
 గుధా. కృదంతము. శల్కమై=ఎముక (మాత్రిమే) గలవాఁడై. బాష్పఉద్గమము=
 కన్నీళ్ళయొక్క పుట్టుక. అలింగనము=కొరిగిరింప.

పే. 122. అడలచోరకొన్న=భయపడుటకు మొదిలకెట్టిన. పరామృంధకా=
 చక్కగా విచారింపఁగా. విత్తపుంగవుడు=బ్రాహ్మణశ్రేణుడు-సింహ, కామాకల,
 కాగ, పుంగవి, స్పృహ, కుంజరి మొ॥ శ్రేష్ఠివాదకములు. సర్వస్వముకా=ధనమంత
 యము. దుఃఖసాగరము=విచారమనెడి సముద్రము. సాంగత్యము=స్నేహము. భావ్య
 ము=లంచఁపగినది. పిద్యోని=సెలవుపుచ్చుకునివెళ్ళి. హిమనిరుస యల్లుఁకెల్లవి-

శత్రుడు హితుడగును మాత్రమున మాత్రమున పార్వతిని దెబ్బియ్యఁజేతు. ఎట్లయితట-త్య-
ఎదుట + ఎదుట. అరిది = పృథు. వెనుక ఒకంతయొక = కేసు కొంతయొక.

శ్లో. 123. అత్త హస్తం = కన్ను దాను జంపి కొనుట. తెనుక = సాహసము. పరివిష్ట
ము = భరణము వెనుక విచ్చును. అలనుట = చింతి. అభిష్టము = కోరిక. అనినదిగా
తనియైగా. నెచ్చెలులక = నీ పాతలను. మెరియలంటి = గుండ్రాకృతిలంటి. మా
మ్మయితట. మూడు + మూడు.

ముప్పది యొకటవ ప్రకరణము.

శ్లో. 124. గిన్నె కాలము = క్షేప అనుభవములు. గిన్నెము = తడిమి. నిరా
లంబుడై = అక్రమము లేనివాడై. తెనుచ్చుకొని = తుడుచుకొని అప్పులై = ఇచ్చులై. ర
క్త చందనములు = ఎఱ్ఱని గంధములు. విధివిధానముకా = కాస్త్రమునగు తెప్పలచేత
గ. గద్యము = వచనము. మనోరథసిద్ధి = కోరిక సేవబలుట. దుర్విరీక్ష్యమై = చూడ
రానిదై. ఓడి = భయపడి. చందకాపముడు = తీగ్గమున చటములుగలవాడు. తెల
మాత్రుట = వచుట. అర్హప్రదానము = చేతులకొక నీరుగుదురుట. గుఱుములే
దు-అనిగాయత్రి, ఛందము మొదలవది. మూర్త్యున కందుకొని పరీక్షించివేయి.
వోదములేనివాడు ఇతడు అమాయకుడు. కళ్యాయము విశేషమునకు బుట్టికొనుట.
విశేష కర్మనిష్ఠయై తన పనులయొక్క దుష్టములను దుష్టములను త్రువలగలిగినను పాప
ములే ద్వారపది గర్భము జూపుకొనను. అపవిత్రమున పంథానాథుగాక వోదము
మొదలు క్రిందిభాగము లేనివాడై యితియైతట. ఇతడు తన్ను వికలాంబుని
తేసివంచుటకు దల్లినివేసింది మూర్ఖుని సాధియగుటకు జోయిను. అరిది నామాంతర
ము అరుణుడు. ఇతనికొడుకులే రామాంబుగాధమునందువచ్చిన సంపాదించుటయైత
టు. అపారము = వాద్దులేనిది. ఉపకరణములు = సాధనములు.

శ్లో. 125. స్వీకరించి = త్రచ్చుకొని. తనన = కాథ. దీక్షుకావాసము = పాదముల
నలేకులు-ఇది రాజపురుషులక్షణము. పాలము = నదురు. కొలువరులు = నీలిము. అ
గతము-త్య. ను + అగలము = కుభమునరాక (Welcome) మునియ్యిరి కలము
మునువిన్నపము సంతోషమును గలగుజేయునది.

శ్రీ. 126. నిరర్థి=చక్కఁబడి. పరియామము=గూ. పర్యామము=మఁలు. దత్త
కుదిసి=సేవతోది. పాలుపోవము=నిజాయము కాకపోవుటచేరి. పాలుపోవుట. వ్య.
భావార్థము. కృతనిర్వయుఁడు=చేయఁబడిన నిర్లయము గలవాఁడు.

శ్రీ. 127. చర్మంపక=విచారణ చేయఁగా పరమగుోష్మము=మిక్కిలి దాఁచఁదగినది
చర్మము=విచారములు. పొక్కు=దుఃఖము. హెచ్చరి=అపధాము. గుఱుకునో
వికాసములను=మొగముయొక్కయు ముమ్మయొక్కయు తెలివి తేటలను. దౌష్ట్యము=
దౌష్ట్యము, చెడ్డతనము. పోగిలి పోగిలి=మిక్కిలి పరికిరింపించి యుండుటయు. నో
వరవియోగము=తోడఁబుట్టినవానినుండి యొడఁబాటు. మఱుముఁజుఁగింపు.

శ్రీ. 128. దుండగములు=కీడులు. (దుండిగము=వృక్షము.) వేము=వేపకెల్ల
వ్యర్థపురప్రవేశము చేయించుట=వంపుట. పరిశ్రాంతి=విలయము=విడిచిపెట్టవలెను.
అచుక=అచుకఁగా=అంటిండుఁగా. అసంభవము=తటస్థించనిది. హెహెట-రూ
మొగమొట=సంకోచము. నిరాకరింపుఁడు=నిరస్కరింపుఁడు. అం.పురి=రిస్సి. అం
తఃపురము.

ముప్పది రెండవ ప్రకరణము.

శ్రీ. 129. లేవడ=పోతఁకాలము-రూ. లేపాడి. పాడుతొంప=అదయపర్య
తము. ప్రసన్నఁడై=పంతుఁడు. పేపులు-రూ. పేగులు. భాగ్యనాదోయము
కుళమును గనఁబడుచుంది. అనుకూలురు=రు. ప్రతికూలురు. కడుఁగూర్చుకొ=మి
క్కిలి ప్రేమఁజూపును. కష్టసాధ్యము=పైముతేరి సాధింపఁదగినది. సంక్రమము=
తోట్రుపాటు. మల్లడిఁగొన=పెదఁగొనఁగా. మతూహలము=జేమక. ఉతలూట
ము=మిక్కిలి యభిలాషము.

శ్రీ. 130. పాష్టాంగదండ ప్రదానము=ఎ'మిది యంగములతోఁగూడిన నకుస్కా
రము. దీర్ఘాయుఃఅమృతము=దుదైన ఆయువులుగఁగా. కృష్ణానిమలము=కుళము క
లుగుఁగా. ముదిర్లపాత్రము=బంగారుచెంబు. పశ్చిమము=పశ్చిమ. భవోద్ధి=వేమ
భక్త్యుడైనది. రాఘవులకు=రఘుకులకువారికి. వశిష్టఁడు=గర్తయువులలో వాఁక
డు. రఘుకులమునకుఁ బోకొనితుఁడు. భామ్యుఁడు=పాండవుల పుత్రకొనితుఁడు.

శ్రీ = శిష్టి. మహాశ్వము = మహిమ = ప్రభావము. స్వనగరము = స్వంత పట్టణము.
తృత్యేంచిరి = పంపి.

శ్రీ 181 వణాన అతీనుయన = పొగడ్తకు మించిన. ఉల్బు = సంకోషము. తోప
మండ = నలుమండ. తిత్ పీక అనర్థుడై = దానియందే ముగ్ధులుగా వాసక్తిగంపా
డై. చిత్త సమితము = మనస్సు ముక్తి నిలకడ. గ్రహచారము = గ్రహములయొక్క ప
డక. గుడ్డు = బావుకట్ట వావాడబ్బ.

శ్రీ 182 చిరకాల విరూపతామ = చాలకాలమునుండి యెడఁబాయటవలని శ్రీ
దన నిమిత్తము వానా, కారణము. శకుము. హంతకులు = చంపువాండు. వృ
ద్యుపేటిక = మనస్సు నెరుపెటి ప్రవాదము = చట్టి వాడుక. కులస్పృహ నిర్మూలనము = పం
శకు నెడునెట్టువ శిశ్యునో బెలియెట. ప్రకృతాచారము = సగ్గుణులన్న శక్తిప్ర
తావ్యవహార విగుడు = మోక్షములోని వాడుక నెఱిగినవాడు. తోడిదొంగలు = కల
పి దొంగతనము జేయవారు. కర్త - బ్రాహ్మణుల నామమునకు జీవించేర్పడి సు
జ్ఞ. వర్త - క్షత్రియ నామమునకు నులులు.

శ్రీ 183 అధికారగర్వము = గొప్పయున్నోగ్గియై యుండుటవలని గరువము. విష్ణు
వీగు-ఉగ్ర. వీగు + వీగు = విక్కిరి నిక్కు.

ముప్పది మూడవ ప్రకరణము.

శ్రీ 184, 185. సంభావించుట = పుట్టించుట. సందేశము = వార్త. సందిగ్ధమన
మగ్నము = సందేహమున ముగ్గుగొందియై. కోధాగ్ని = అపమ పెరునిష్ట. అనుభా
తుడై = అజ్ఞాత బొందినవాడై సుద్యానిదకము = సంపదకలయై యైదు, పృథ్వి
వరింగళుజ = మన్ననో జేయబడిన లింగమున బూజించుట. అధిష్ఠించి = ఎక్కి.
తానోపును = రానిచ్చును. మనోమాలిన్యము = మనస్సులోని కల్మషము పింహద్యార
ము = తాపాశ్రి. రథశలెరణంబు = ఆరదము దిగుట. అనంత అభ్యుదయములు = మిఠి
తని మేల్లుకలుగుట, లేక భూమియను మేలు కాన్పింప-మొదటి యార్థమనే
కర్తవ్యము సమాధము. రెండవయధామందు ద్వంద్వసూపము. అగమము = రాక.
బుధలంఛనము = మంగళముతోడి ప్రయత్నము. (కృతీయ తత్పరువ సమాసము) శ్రీ

క, కుళదొంగమును జంతునది (ద్వితీయా తత్పురుష.) ఇతరకలంకలు = పెంకుప్రకృత. పూర్వస్థుని = పెంకటిజ్జ ప్తి. ఉద్విగులూరు = ర్వరపడు. మొగసాల = తలవాకిటి చావడి. లూతుములు = గుడ్డుత్రసాలలు. కొట్టములు = చావళ్ళు-తళ్ళు. కొప్పములు = చెట్లములు = చెట్లెళ్ళు.

పే. 137 దుఃఖితనలంబున = దుఃఖితు నెడు వన్నెయందు. (అనలము = అగ్ని, అనలము = గాలి.) ఇల్లు = బొల్లు = అసత్యము. బొల్లి = అదృశ్యము. ప్రకాశముగా = పైకి వివరించుచున్నగా. మృగిణి అనిన ఎగచుట-మగిలివ. కుండను దిగి కూర్చునేము. అల్లె వచ్చినవానిని దిగి తేలేము. వార్ధి = పయద్రము-వృద్ధి. నీటికి స్థానమునది. వేదవేత్తలు = వేదముల తెలిసినవాడు, అనగా, వండితులు. సామంతులు = చేసికొంది రాజులు. మువ్వేట్టింట = మట్టుకొని. శేఖరము = పెద్దసభ. కారదాదేవి = సరస్వతి. చతుష్టేష్ఠి విద్యాగర్భములు = అరుది నాలుగు విద్యల నెడు మునులు. కాలిక్షేత్రము = ఎరిమిది. క్యాలి-అదృశ్యము.

పే. 138 ౭ మదముగతజలనేకుబంధనము = దుఃఖించుట వృద్ధ. గతజలనేకుబంధనము = వృద్ధ. పోయిననీటికి (నీరులేనిదానికి) నీటికట్ట కట్టుట (అనకట్ట కట్టుట) కానునించెను = చూచెను. పూరిత = నిండించబడిన. విలంక = దుఃఖించుగా-విలంబు. ఈమున్నెఽధికము. సమాశ్వాస వచనములు = ఓనార్చుచుటలు. అలాటము = నుదురు. ప్రమాదవశమున = ఏమిటుపాటునకులోనై. అదిరకాలము = కొలదికాలము.

పే 139, 140. నీతికర్మములు = నల్లకలువలు. పూర్వజన్మకర్మము = పెంకటి పట్టుకయందు. వేసికొనినది. పరమపరిత్ర చరిత్ర = మిక్కిలి శుద్ధమయిన నడవడికి లదానా కాపడిన = వేసికొనినది. కన్నీళ్ళు-వృద్ధి. కన్ను + నీళ్ళు.

ముప్పది నాలుగవ ప్రకరణము.

తూచకప్పుకుండ = ఒక్కపొల్లునుటయైన విడువకుండ. తూచ-ఇది సంకృతభాష అనిందలి సముచ్చయములు (conjunctions) పోగుటాది-వృద్ధి. పోగుట + అది = తిలిగిపెడలు పూర్వజన్మర సందర్భములు = ముందు జన్మ సంబంధములు. దుష్టసంకల్పము = నెడయుద్దేశము. కుటిలుండు = చెరికిరలుద్దిగలవాడు.

శే. 141. ప్రశక్తియః=శూన్యపని. మంగళజంపి మంగళాలకుఁబోయి ముట్టెరెత్తుట. ఒక దుష్టకార్యముఁజేసి దానిఁగప్పిపుచ్చుటకుఁగల్గి యెద్దులేద్దుట భవవ్యర్థ చరిత్రము=మొందుచేసి నీ నడత. ఉపోద్ఘాతము=పీఠిక, ఉదాహరణము (Preface) స్వకపోలకల్పితము=తనచెల్లెలిచేతఁ గల్పన చేయఁబడెనది. అనఁగా, స్వంతముగాఁ గల్పించినది. నిందానాటకము=నిందయును ప్రవర్తము. ప్రస్తావన=మూర్తిభార్యుఁడు నటించు గూర్చిగాని యారీషిఁగూర్చిగాని కదూషకుఁగూర్చిగాని ప్రస్తుతికార్యమున కుపయోగము కలదియగు చిత్రపుమంటలాడుట. ముప్పు=అపద-నానా. ముసలితనము. చర్మభవర్ధనము=నిమలఁబడినది =మలుటఁ బెప్పఁబడినదానిఁ దిరిగి చెప్పట. ప్రకట శక్తిఁగై=ప్రసిద్ధియైన విరోధుఁడై.

శే. 142. కార్యసరణి=పరియోక్త వరక. కర్తియఁచుమీఁది నడక=మిక్కిలి కష్టమయినపని-(పం) అనిభారావ్రతచిర్య. కిశిశము=కలఁత, పరిణమించు=మాటు. మోససంతిము=సంతోషముగలది. వ్యాఖ్యానము=ఆధికముయొక్క వివరము. ముఖ.....వ్యాఖ్యానమై=మొగముయొక్క రీతిమాడఁగ ర్యమెట్లయినది స్పష్టముగఁ జెలియవచ్చును. బహూరించెను=సమానించెను. హితాభిలాషి=ఇతవును గోరువాఁడు. కుళడిదిర్కముగా=రాగం కాలమునందు మేలుకలదిగా. దస్యిన=చిక్కిన-దయ్యాధా. భూతాధిక విశేషము. చిక్కి మొగము=రుఁఖములోడిముఖము. చిక్కి-నానా. నితాపేద. అడగుటంటివని=నశించినది. మూఁదెదల దివి=కలుగనున్న. విశాక కాతే విపరీతిబుద్ధి=భ్రాంతముగా నాశమయ్యెకాలకుండు వివిధమయిన బుద్ధులు పుట్టును. శ్రీబుద్ధిః ప్రకృతాంతకః=అడగుదానిబుద్ధి ప్రకృతకాలమునలే నంటిముచేయును.

సమాప్తము.

10639

